

Quyển. V - Quyển. VI

Phật Di Lạc Quờn Nguyên

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị trước khi nghe kinh; Phật Di Lạc Quờn Nguyên là Tâm Kinh của thiên sư và hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh này nên ăn chay mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hiệp chất xám của Chín Trời, để dòng thanh quang của Bạch Vân Kỳ Tâm Kinh làm món ăn tinh thần.

Cho Vua làm tròn đầy đạo ái quốc chi dân, cho Thần Tiên trình sáng đạo thần trung làm tròn đầy sự tiết độ sù, cho thiên sư tha kẻ thù để được tướng phù trợ Quốc Gia, tha thù để đắc đạo ái quốc của người tu đạo.

Bộ Di Lạc Quờn Nguyên Tâm Kinh làm cho quân tử thuận lòng Trời chi ái cho dân, hiền thần mạnh về trung bảo nghĩa cho nước, học sĩ mạnh về trí làm giàu mạnh cho dân, tài nhân mạnh về đạo ái quốc làm tròn chi ái cho nước, cho Vua phục vị lại chơn tình của đạo ái quốc.

Như người quân minh yêu học sĩ, thần minh yêu Quốc Gia, thiên sư yêu nước sanh ra mình. Vì vậy mà ta tha vạn thù cho nhà được lương tài học sĩ, nối chí tu thiên dâng ái vào Quốc Hồn

Việt Nam mà chúng ta tôn thờ gọi là Đấng Tổ Phụ Rồng Tiên.

Nước được sự mạnh đức của hiền thần, nhà được trí tuệ sáng như Chư Thánh, dân được giàu quốc trị sùng như Tiên, Vua quan dân đồng tu thân vì đạo nước hiền như Ông Phật, đạo danh tướng thẳng vạn quân, đạo thiền sư tha vạn thù để thành đạo. Đó là món ăn tinh thần hoa sáng, tinh hoa sáng suốt của thần linh mà hàng trí tuệ không thể yếu về chi ái yêu nước.

Tất cả nhìn vào sự chi ái của Thượng Đế Ngài nói.

Thiên sanh nhân hà nhân vô lộc,

Địa sanh thảo hà mộc vô căn.

Một xã hội đến văn minh chỉ có thiếu lòng bác ái của những bậc trị quốc, thiếu lòng từ bi của hàng trọc phú và quý công danh, nếu thiền sư hiền dâng lòng bác ái, Vua hiền sự ái mộ hiền tài thì người giàu biết thiện niệm bố thí lòng nhân, kẻ nghèo thọ ân Trời Phật tu thân tích đức thì Trời nào tận thế giới, thế nhân với đũa con hiếu nghĩa vuông tròn đạo đức. “Nhu Quốc Gia tương hưng thiên sanh dị nhân, Quốc Gia tương vong tất sanh yêu nghiệt”.

Nên Bộ Di Lạc Quờn Nguyên sẽ giúp cho nước được chánh văn, thần được chánh trung, tướng được chánh nghĩa, dân trở thành thiên sư dưng ái và dưng tấm lòng bác ái tu nhân. Cho Quốc Gia được hiền thần bác ái cho đạo nước ái tha.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Tu là khai trở tinh hoa,
Khí linh tiếp được làm cho thân vàng,
Y kim thêm có Thiên Quang,
Công thêm y giác đàng hoàng khó chi!

Thay hình Trời Phật đắp y,
Thay nhân cách sống tâm truyền linh quang,
Ở trong ngũ khí đạo vàng,
Sanh ra thân huệ lại càng văn minh.

Nhà Trời mở rộng thình thình,
Vào trong cửa đạo sanh trình đại gia,
Trí tri Phật lớn không ta,
Thiền gia không thiện đó là đôi tâm.

Đôi vàng để đạo cao thâm,
Hiểu ra đại giác là tâm vô hình,
Luyện cho thông sáu thần minh,
Lục thông thanh tịnh trong mình mở ra.

Dạy cho sáu đũa thật thà,
Sáu căn liễu ngộ đạo là Hư Không,
Càng tu học cõi thiên cơ,
Cùng ta về lại ban sơ tánh Trời.

Cùng ta vượt khỏi không người,
Vào nơi không tịnh vào Trời không Tiên
Để không vương bận trần duyên,

Dứt lòng thiện ác thì thông tính Trời.

Đồng tu phải biết thiên thời,
Không đòi nghịch lý không lời lúc tu,
Cùng nhau luyện đạo công phu,
Để thông hiểu sự trùng tu lại mình.

Quân thần có đạo dưới trên,
Quần Tiên có lý ta nên không lời,
Nghiệm ra cho đúng thiên thời,
Nghiệm ra cho hiểu ý Trời kỳ ba.

Đó là hoàng đạo trong ta,
Soi gương phải hiểu gương là không tâm,
Đạo đồng nhất thể giai không,
Tâm đồng nhất lý thì thông nhiệm màu.

Hư Vô là đạo không lòng,
Người giai không được vào lò Hư Vô,
Bên trong vô thượng thiên cơ,
Nhìn ra Diệu Hữu Hư Vô tánh Trời.

Tu cao học để không lời,
Đạo cao không động vào Trời Hư Vô,

Đi tìm Vô Cực huyền cơ,
Đi tìm vô tướng đi vô đạo huyền.
Đi tìm chơn lý vô biên,
Đi tìm Diệu Hữu chơn truyền trường sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Có rồi không để mình thanh,
Được rồi an đạo mình lành hơn xưa,
Đầy rồi đừng để tràn ra,
Vinh rồi không động mới là vinh hoa.

Biết rồi yên để tìm ta,
Vào trong không lửa mới là hoàn vô,
Lành rồi đừng để lại lo,
Lành không thiện ác thiên gia chơn lành.

Huệ rồi để đạo không tranh,
Vào trong không vướng để thành đạo gia,
Tình đầy không để tình hoa,
Vào trong tình lớn mới là không hư.

Đạo đây ngộ chẳng tranh sư,
Do Thầy sắp đặt vị tư không lòng,
Được thuyền chở khách tâm không,
Chữ công vì quả nhân không buộc ràng.

Sóng tình từ đó lặng an,
Biển yêu vào được hành trang cửa thiền,
Dù thuyền chở được Phật Tiên,
Mượn thời gian học đạo huyền Tiên Gia.

Cũng nhờ Thầy tặng con đò,
Dò nhân cách sống để cho không tình,
Nhờ thuyền qua lại thế sinh,
Nhờ nhiều sáng nhỏ làm mình nhận ra.

Tại sao Thầy dạy không ta,
Lái thuyền sẽ rõ không là cứng nhu,
Gió to nhu nhẫn để qua,
Để sanh trí tuệ tầm ra phương hành.

Bảo thi ta nhẫn nhu thành,
Đủ gan nhu nhẫn mới sanh tánh Trời,
Nhu cho nhẫn đến không lời,
Nhu cho thành quả trong người hiển ra.

Bao nhiêu gió bão luyện ta,
Cũng mong ta được nhu hòa đại công,
Còn cương thuyền lại nhẹ phong,
Giăng buồm để giúp sức trong vô hình.

Gió to buồm nhỏ thông kinh,
Lái kia cầm cứng một tình không lay,
Gió to biết chế mới hay,
Biết tìm thể tránh biết ngày gió êm.
Ra khơi cường cháng tự tìm,
Chớ nên yên quá lại yên tịnh lòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cương nhu là đạo không sai,
Đầy rồi không chế đủ trong an tình,
Biết đầy để đủ đạo minh,
Tâm đầy sanh huệ tịnh mình để qua.

Có khi huyền ảo không ta,
Để thời gian đó đạo là giai không,

Có khi phải lặng cái lòng,
Đề cho trí tuệ nhìn thông Máy Trời.

Có khi bỏ cuộc vui chơi,
Tâm hoa nó trở chờ thời dăng hoa,
Dăng tình vào chỗ không ta,
Yên lòng nhờ ngộ đạo là giai không.

Đến đây luyện huệ trống lòng,
Cái gì thấy biết phải không luyện mình,
Phải không trói cái thần minh,
Nhìn ra thì thấy vô hình muôn thiên.

Nào tà nào chánh Thần Tiên,
Nào thiện nào ác nào tiền nào nong,
Nhãn thông phải luyện giai không,
Thấy mà không thấy Tiên lòng mới an.

Thấy trong cái cảnh tuần hoàn,
Hữu vô sắp sáu con đàng Vô Vi,
Nhân nào quả nấy dẫn đi,
Luân thường lộn kiếp người thi thú cầm.

Làm người chưa đủ lương tâm,

Sanh qua tử lại thú cầm hiển thân,
Âm dương nhân ấy huyền thâm,
Thấy thiện thấy ác thấy tâm con người.

Phải không thấy đó nực cười!
Cái nhân cái quả của người thế gian,
Cũng không thấy đó luận bàn,
Kiếp này kiếp nọ kiếp sang kiếp hèn.

Luyện tâm tịnh lý cho quen,
Đề hồ không vương ghét ghen như trần,
Không thương không ghét quả nhân,
Cũng không hãi sợ mộng trần người ta.

Rồi nhìn qua cõi Thiên Ma,
Đấu tranh chức vị giành ta đương quyền,
Của nhiều mua chức cao hơn,
Bắt người quy phục, bắt Tiên quy hàng.

Lòng tham cao chẳng thấy an,
Quy tài dụ chúng tạo đảng chiến tranh,
Không nghe bà đánh cho banh,
Không theo ông đập giựt giành Quốc Gia.

Cuối đời bà với ông già,
Ai người trả nghiệp còn ta thế nào?
Chân run bà hỏi ai cao,
Còn ông nhiễm độc thuốc nào trị đây.

Đấu tranh giành chức làm Thầy,
Đàn anh quy tụ thợ Thầy chết khô,
Tại sao kinh phí sạch kho,
Tại sao dân oán ngồi chờ ai đây.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Sự sanh thế kỷ của mày,
Trai tài gái sắc đủ đầy đỏi meo,
Truyền to cái giáo người theo,
Xưa nay bao cảnh giáo điều hại nhân.

Giành qua giựt lại trăm lần,
Trong không chơn giải xử nhân tối mò,
Không nhìn ra Máy Thiên Cơ,
Mỗi thời Trời sắp thân cơ mỗi kỳ.

Đó là thiên lý để thi,
Không thần không nhãn vậy thì trách ai,
Không nhìn ra cõi Thiên Thai,
Vô minh chỉ giáo Tuyên Đài lợi danh.

Không nhìn thấy đạo vô tranh,
Mỗi thời Trời lại giáng sanh con hiền,
Dạy người hòa sách thiêng liêng,
Dạy dân giúp nước chơn truyền mở ra.

Hỏi người có huệ nhìn ra,
Cúi đầu thuận phục con ta để về,
Nhãn sanh nhìn biết không chê,
Theo Thầy Thập Tự dựa kê ngôi Cha.

Thiên thời nhìn thấu hiểu ra,
Trời sanh Phật hóa ta là môn sinh,
Nhìn ra các cõi vô hình,
Thiên thần hiển Thánh phò chung Đạo Trời.

Cúi đầu quy đức với Thầy,
Quy tâm với đạo hằng ngày nghe kinh,
Nhãn thông thay đổi cái nhìn,
Biết Thầy phò trợ cho linh nhãn thần.

Cái nhìn thông suốt Tiên căn,
Tìm ra đạo lớn chánh thân phò trung,
Tiên Thiên phò bậc vô cùng,
Hậu Thiên phò trợ Huyền Khung con Trời.
Dưới trên là Chúa ba ngôi,
Là Vô Vi Cực là Trời Hậu Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhìn cho tâm khảm giao liên,
Tiên thiên thánh nhãn mở liền trong ta,
Nhìn vào Tiên Thánh thư ca,
Nhạc Trời thông lý tình hòa thông linh.

Tinh thông văn hóa chí công,
Vô tư nhãn tạng nhìn thông Kinh Trời,
Tới đây mới ngộ tuyệt vời!
Vào trong đạo học ý Trời hiển ra.

Học kinh thông suốt Ngân Hà,
Bao nhiêu Tinh Tú nhìn ta hiển thần,

Thần kinh minh đạo truyền thần,
Tìm ra chơn giáo chín tầng Trời cao.

Như không như có cho vào,
Tĩnh tâm nhận học chỗ nào cao minh,
Như thơ như phú trong kinh,
Như đờn như nhạc hiển tình với ta.

Trời ban thánh nhãn mở ra,
Nhìn trong Tinh Tú một nhà văn chương,
Ở đâu cũng thấy thi trường,
Ở đâu cũng thấy văn chương vô hình.

Bầu Trời có Đức Háo Sanh,
Nơi nào cũng có thần linh đủ đây,
Lên cao văn hóa thành mây,
Đưa ta trực ngộ Trời Tây học Trời.

Còn người muốn lái thuyền bơi,
Có thơ ngâm vịnh có lời văn cao,
Làm cho thông cảm Thiên Tào,
Làm cho tài tử tô màu tinh ba.

Làm cho Phật Pháp Tam Hoa,

Làm cho thiên lộ lòng ta bạc bần,
Văn tao làm ý cao sang,
Làm người thanh nhẹ hào quang trên đầu.

Có văn làm ngộ ý Trời,
Nhờ văn lập đạo thiên thời mở ra,
Nhờ văn lập lộ người ra,
Đạo văn không chánh không tà mới thanh.

Vào Trời thì cõi Rộng sanh,
Thần Tiên hóa hạc văn thành thủy chung,
Nước nào có đại văn chương,
Có kinh lễ nhạc có trường phú thi.

Tức là hiệp Đạo Huyền Vi,
Đem Trời vào nước để thi cứu mình,
Tức là lập cõi Nam thanh,
Tức là phụng mệnh văn minh đứng đầu.

Đủ văn lập đức ở Trời,
Lập kinh ở đạo lập đời chí nhân,
Văn là Cam Lộ Phật ban,
Văn là kinh lộ chỉ đàng cao Tiên.
Văn là hiền triết vô biên,

Văn là thể đạo nước yên nhờ tình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Không văn nước sẽ ly hôn,
Không mưa nước sẽ ly bờ cạn sông,
Mới hay văn đó là Rỗng,
Có Rỗng ngự giá Thần Phong vào phò.

Nước đầy hồ biển không lo,
Hồ đầy khí mát nhỏ to cá vè,
Đạo không văn hiển đạo quê,
Cao văn bình trị đường về văn minh.

Văn trong thông lý đạt tình,
Nước trong chứa hết thần linh vào nhà,
Trở thành lãnh thổ Quốc Gia,
Trở thành thánh trị đại gia tâm vè.

Cõi Tiên trông giống Bồ Đề,
Nhà Tiên sách lược dựa kê Thánh Kinh,
Có Trời biểu hiện thần minh,

Có Tiên có Phật dưng tình vì nhân.

Có câu lập Hội Tiên Thần,
Quần Tiên hành nghĩa Thánh nhân dưng tình
Đắc tề đắc pháp lục kinh,
Khí tề khí hóa hai hình Phụng Long.

Gia tề gia lớn Ngự Ông,
Mở thiên chế nước bình trong hòa ngoài,
Ấy là một cõi Thiên Thai,
Bao nhiêu sĩ học dưng tài về tu.

Truy văn xóa bỏ thân sâu,
Từ bi hỷ xả trên đầu nhà văn,
Không thù thương phạt chí nhân,
Không ganh thế cuộc lạnh văn sử nhà.

Không buồn cái nghiệp trả qua,
Tha người để giữ Quốc Gia vụng tài,
Đại văn học đạo khoan thai,
Thấy hàng đi trước đừng sai như người.

Hóa thân thành Phụng có Sư,
Không bàn cái đạo gà bươi tánh gà,

Cao văn trọng đạo thờ Cha,
Phải nghiêm minh trị mình là cao Tiên.
Thế đồng tánh được vô biên,
Tình đầy biết chế Kim Thiên ra khơi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Kinh thương sách lược nuôi người,
Kinh bang sách lược lập đời chí nhân,
Chỗ nào kinh cũng nhờ văn,
Làm cho nước định thì dân sẽ giàu.

Làm cho tế thể lên cao,
Thì là nước mạng dân giàu đồng thanh,
Nước giàu người đến kinh thương,
Dân giàu nước lớn thái bình cho dân.

Văn giàu người học thi nhân,
Làm cho nước lớn tinh thần thanh ba,
Trồng cây dâng trái gọi là,
Trồng nhân sẽ đắc kỳ hoa trong đời.

Trông tình nước lớn thuyền bơi,
Không còn chờ thế chờ thời với ai,
Thanh màu tranh ấy dễ coi,
Trăng tròn thương nguyệt nguyệt soi sáng
hồ.

Lụng hoa thiên lý Hư Vô,
Tâm thông thiên nhãn nhìn cơ tận tường,
Tiên Thiên tâm lý Thiên Cương,
Tâm ngôi thanh tịnh tâm trường Tiên Gia.

Ở trong Thái Cực Tiên nhà,
Tiên thiên phải sạch lòng ta mới lành,
Không còn triết học cạnh tranh,
Không còn nhân quả để thanh lòng trần.

Phải truyền cách vật tu thân,
Đại Thừa Như Ý hiệp tầng khí Tiên,
Phải không cầm bút chép biên,
Vào trong tịnh cốc để truyền thần minh.

Nuôi thần dưỡng khí luyện tinh,
Tinh hoa thông lý khí truyền thần khai,
Như mình không gái không trai,

Đề lòng hiệp nhất thiên thai sanh mình.

Dưỡng thần vì đạo thần minh,
Dưỡng tinh vì luyện cho mình thành Tiên,
Đi vào thế giới linh thiêng,
Tánh Trời phát khí hạo nhiên tụ vào.

Thanh tâm đem ánh sáng vào,
Tức là dòng sữa đề cao lớn mình,
Dưỡng thai cho được thai hình,
Dưỡng Tiên cho được Tiên tình sạch thanh.
Ngàn ngày cơ ngẫu mới sanh,
Ta là thiên lý tu thành Phật Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cái nhìn đề đổi mới ta,
Cái Tiên lý hội tình ta vẹn tình,
Ngồi trong tịnh thất đề nhìn,
Sơ nhi bốn thiện do mình sanh ra.

Nói cười như trẻ hòa ca,

Cái nhân ta kết đạt là chí nhân,
Sanh ra Tiên thể không trần,
Không tâm người thể không lòng người tiên

Lớn dần sức đạo vô biên,
Lớn dần trí tuệ, lớn dần đạo gia,
Đạo Trời nó vốn là ta,
Đạo thiên nói cá nay thời hóa Long.

Xưa kia ở biển đục trong,
Nước lên nước xuống nước ròng nước ngưng
Nay thành ròng lại đặng thiên,
Vô Vi không động vượt xuyên chín Trời.

Không còn hụp lặn đua bơi,
Không còn bày việc tình đời lại qua,
Tự tâm sanh Phật đó mà,
Phật thì tu đạo Trời Cha theo Trời.

Ở đời lòng chẳng mê đời,
Ở Tiên lòng Phật vui chơi thỏa tình,
Tự nhiên giữ được đạo mình,
Tự nhiên lễ học thiên tình tỏ thông.

Tự nhiên đạ được mây hồng,
Tự nhiên cỡi Phụng cỡi Rồng Thánh Ca,
Nhận Trời đại thể là Cha,
Nhận Thầy là Phật, nhận nhà Ngọc Kinh.

Tiên gia Phật đạo đệ huynh,
Nói cười tự tại trong tình đạo gia,
Đi đâu Thân Phật đưa qua,
Hỏi chào giữ lễ thơ ca nhẹ nhàng.

Mỗi lần vượt cõi không gian,
Nhìn bầu khí trực thể gian trùng phùng,
Còn bầu khí quyền Hư Không,
Một phần từ bể thông công ra ngoài.

Còn trong chinh chiến hỏi đòi,
Chánh ta chiêu bằng xử tiêu chánh tà,
Thiện không minh thiện để ra,
Đạo không minh giáo tạo Phong Thần.

Nước cao thì lửa cao tăng,
Tài cao gặp lửa quý thần xử tiêu,
Danh nhân đi ngược thiên điều,
Lòng nhân đi nghịch sao siêu linh hồn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ở ngoài phóng xạ rước vô,
Thần kinh cháy sạch cơ đồ thông minh,
Sống không biết phải là mình,
Tình không nhận diện chính mình là ai.

Khùng khùng còn nghiên thuốc say,
Sống không có chí tự đày hồn thiên,
Được cao quên cảnh mình Tiên,
Danh cao quên giữ đạo hiền cho dân.

Tới kỳ thủy hỏa tranh phân,
Thế gian tận thế thi nhân tỏ tường,
Thấy đời Trời đã hết thương,
Quý thần hết cứu là đường tận nhân.

Phật Tiên rơi lệ vào trần,
Cam Lộ không đủ sức nhân độ đời,
Thánh Nhân như đã hết lời,
Thiên thần cuốn giáp sợ Trời phạt lây.

Còn ta xin lệnh của Thầy,
Viết kinh chí háo chỉ bày đường ra,
Chơn Kinh chỉ dạy thật thà,
Vì đời tận diệt sanh ra độ đời.

Vì thương Tiên Thánh trên Trời,
Chín ngàn năm đã bao đời chuyển luân,
Không ngờ sức hút của nhân,
Làm cho nhốt hết ngươn thân Phật Tiên.

Ta không vào thế chơn truyền,
Trước cơ tận thế thì thuyền chìm trôi!
Cúi đầu cầu khẩn Cha Trời,
Như Lai Thầy lớn xin Ngài cho ta.

Vào trong tận thế Ta Bà,
Cứu Tiên cứu Phật con nhà Như Lai
Hôn mê trong suốt Tuyên Đài,
Hôn mê danh dục tử đày hồn linh.
Xả thân quên hết cái nhìn,
Vì thương huynh muội mà xin ân Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Bạch Ngọc Kinh lệ ta rơi!
Dâng lên kế sách cứu đời kỳ ba,
Cha nghiêng nhìn tận mặt ta,
Khi xưa giết Chúa nay là vô nhân.

Ngày xưa con đã vào trần,
Trên Cây Thập Tự hóa thân để về,
Nay ta tiêu diệt loài mê,
Tại sao con lại xin về cứu nhân.

Ta thừa con đã giáng trần,
Vô minh che tối cái thân của người,
Nên không nhận được con Trời,
Xin Cha tha tội cho loài vô minh.

Ôm ta vào tận trong mình,
Hôn ta ba lượt lại nhìn vào ta,
Tại sao con chẳng diệt ma,
Để cho thế giới sống ra đàng hoàng.

Ta thừa vì lý Phật Quang,

Giác cho ma ngộ Đạo Vàng quy y,
Xả thân xin một đạo tùy,
Cho con giáng thế đại bi vì đời.

Lần xin này nữa thì thôi!
Ma không quy đạo tùy Trời xử phân,
Cho con trái tấm lòng nhân,
Nghiêng mình vì đạo xả thân vì đời.

Kính xin lịch lớn của Trời,
Năm hai ngàn đó xin đừng phạt răn,
Vì con vào lại cõi trần,
Viết kinh lập pháp cao tần Thiên Quang.

Mở ra thiên lộ Thiều Quang,
Chỉ đường đạo lớn để ban vào đời,
Ôm ta Trời lớn ngồi cười,
Cái nơi cùng khổ con chơi cái gì?

Ta sanh con một thời kỳ,
Ở đây có thiếu cái gì cho con,
Nào là Lầu Tráng Điện Sơn,
Vàng y như núi ngọc tròn cao non.

Tột sang trên cõi Thiên Đàng,
Tột giàu trên cõi Ba Ngàn Đại La,
Yêu gì con thích người ta,
Quên tình Phụ Tử quên Cha ngồi chờ.

Thiếu con ai đọc Thiên Thơ,
Ai cười nịnh hót ao dờ râu ta,
Còn ai rót rượu vui nhà,
Quý con ta mới bàn ra việc đời.

Họ sai có luật của Trời,
Con thời con một quý thời vô biên,
Xa con ưu ái lòng thiên,
Con Trời sao lỡ đảo điên phong trần.
Con lo đại ái vì nhân,
Cha đây đâu thiếu Vương Thần cho con.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đại Thiên Thế Giới Niết Bàn,
Con ưa ta tặng Ba Ngàn Đại La,
Hay về phò trợ Đạo Cha,

Con là Thái Tử thay Cha phụ quyền.

Cần chi vào thế dạy thiên,
Thế gian mê đạo họ thiên lệch tình,
Cúi đầu giữ Bạch Ngọc Kinh,
Kính xin Tam Giáo luận trình kỳ ba.

Họ không cãi nổi với ta,
Buông xuôi im lặng như nhà không Tiên,
Hết đường cứu thế để yên,
Cúi xin Tổ Phật lời hiền dạy ta.

Hai ngàn con đã theo ta,
Chơn Kinh Di Lạc con đà tường vân,
Con nay xả phú cầu bần,
Con là Thái Tử xả thân cứu đời.

Cái cao sang nhất trên Trời,
Cái danh con diệt vì đời mà sanh,
Thấy con có đủ lòng thành,
Trong Ba Ngàn Đệ con thành kỳ ba.

Thượng đời lập Hội Long Hoa,
Dạy cho trần thế đường ta chánh thiên,

Quy y hết đám đảo điên,
Rửa nhân cho sạch rồi thiên lý tình.

Con Trời một Đấng uy linh,
Còn xin cứu thế thông tình Phật Gia,
Tâm thành Tổ Phật chứng cho,
Xin Trời cho nó dạy kho Kinh Trời.

Cho con xuống cõi con người,
Nhà ta không ở nhà Trời cũng không,
Mỗi ngày giữ chợ để thông,
Chén cơm nhờ sức không lòng viết kinh.

Đụng qua các thế gian tình,
Đêm về ngồi viết Chơn Kinh độ đời,
Làm ăn giữ chợ như người,
Không dùng pháp lực không lời trách than.

Ta ma đánh tới miễn bàn,
Đánh lui miễn chấp đánh ngang không tình,
Và không tiết lộ phận mình,
Ta là ai vậy thiên tình con ai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Con xin ta phải thi bài,
Mỗi đêm về viết mỗi ngày nuôi thân,
Chùng nào con viết kinh xong,
Tuờng trình kinh sống ở trong chín Trời.

Cộng thêm cưới vợ như người,
Sanh năm đũa nữa giữa đời tu nhân,
Tới đây con mới đủ trần,
Dạy con giáo vợ tinh thần Thượng Nguyên.

Bài Trời Phật lập thế duyên,
Viết xong các bộ chơn truyền Phật giao,
Một gái thêm bốn đũa trai,
Giống như người ở thời nay vợ chồng.

Nhận nhìn cái sỉ nhục trong,
Tà ma phỉ nhổ không lòng tiếc thương,
Gặp Thầy Thầy đuổi ra đường,
Gặp huynh đệ lại phũ phàm người ơi!

Kêu tà chà đạp cái ta,

Tại sao Ông Đạo có mà năm con,
Tại sao giữ đạo không tròn,
Không Chay tịnh lại sắc son đủ đầy.

Học trò kêu Tô bằng mảy,
Cùng Thầy kêu phản đạo này phân chia,
Độ ma ma phải khuynh chê,
Tới đâu chửi đó không hề tiếc thương.

Nứt lòng lòng chẳng chán chương,
Vì đời không đổi Trời thương mở màn,
Tức là hoàn tất con đàn,
Quý ma chấp nhận thế gian cứu đời.

Được rồi Thầy đổi luật Trời,
Con về đây nhận con thời kỳ ba,
Ngọc Hoàng Thượng Đế ôm ta,
Vì con vì Phật nhường qua một lần.

Bài thi thiên thể giáng trần,
Vào trong lê thứ vào nhà Ngư Ông,
Để cho cá lớn hóa Long,
Để cho bùn thúì mà trồng Sen.

Từ đây về lại Ngọc Kinh,
Nhà con ở cõi Thiên Đình Đại La,
Vô Vi Diệu Hữu đó mà,
Tình Cha luôn nhớ con xa Thiên Đình.

Xa Cha săn sóc cho mình,
Vì thương con một thuận tình cho an,
Ngọc Kinh sách chỉ Trời ban,
Cho con về lại Niết Bàn học kinh.

Hàn Lâm Viện học Tam Thanh,
Con vào đó học Chơn Kinh cứu đời,
Biết bao kinh pháp của Trời,
Vào trong hàm học những lời chí nhân.

Ở trần con giải thoát trần,
Nước Trời lập lại cho dân thái bình,
Chỉ Trời Bạch Ngọc chơn minh,
Cùng nhau học lại Tân Kinh của Trời.

Trở về Tiên cảnh cao ngôi,
Tức là phục vị trong Trời Đại La,
Số xưa tội phước người ta,
Tới đây Thầy bỏ tội là về không.

Cùng nhau trung nghĩa một lòng,
Anh dìu em tiên thoát vòng quả nhân,
Tịnh tu phát huệ nhìn Trăng,
Soi trong trí tuệ giải nhân luân hồi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cao minh thông đạo trong người,
Dìu nhau về lại cõi Trời phò ta,
Con đi vào thế xa nhà,
Cha truyền Tam Giới đạo gia phò trì.

Cùng con mở hội khoa thi,
Thi nhân thi vật rồi thi Phật Thần,
Con thay Trời đạo giáo dân,
Con thay Phật Tổ trên Tòa Long Hoa.

Ôm con lệ lại nhỏ sa,
Thương con như cắt lòng ta đau lòng,
Dù Trời cũng biết thương con,
Cái tình thiên tạo vẫn còn nhớ nhung.

Nhớ xưa ở cõi Huyền Khung,
Con cõi Thiên Mã các vùng lại qua,
Trên Trời các lộ Tiên Gia,
Quý con như ngọc như ngà để thương.

Tánh vui cười nói giòn giòn,
Tâm hồn trong sạch lại con Ông Trời,
Thông minh tài trí ngời ngời,
Học đâu thông đó nhà Trời quý yêu.

Tình Trời con chứa tình siêu,
Đạo Trời con học những điều cao minh,
Văn chương thông suốt vạn tình,
Phật Tiên yêu quý thụ sinh nhà Trời.

Giàu sang mà lại quý người,
Càng sang lại biết quý Trời quý Tiên,
Ra vào các cõi Đài Thiên,
Phật Tiên Thần phục con hiền Đại Bi.

Từ ngày Phật Tổ rước đi,
Theo Thầy con học từ bi nhiệm màu,
Để con tự bắc con cầu,

Đề con tự chọn cõi nào độ sanh.

Đề con bày tỏ lòng thành,
Đề con thi đạo cho thành kỳ ba,
Nơi nào cũng có tình Cha,
Nếu con cần giúp đại gia ban liền.

Ba Ngàn Tinh Tú Tam Thiên,
Theo con xuống giúp trần miền kỳ ba,
Hai triệu tám vạn Tiên Gia,
Giáng trần lập lại Thiên Tòa Tam Thanh.

Tám triệu Bồ Tát Tiên thanh,
Giáng trần lập đạo lập thành Quần Tiên,
Một triệu bốn trăm Hộ Thiên,
Theo cơ giáng thế độ thiên Long Hoa.

Sáu vạn Kim Phật Kim Tiên,
Thiên La Hán xuống miền thế gian,
Làm hàng Hộ Pháp Đạo Vàng,
Là hàng bảo đạo, là hàng hộ tinh.
Một trăm tám vạn Thiên Binh,
Vô hình bảo đạo hộ hình Hoàng Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đó là sắc lệnh Trời Cha,
Lập công tu đạo kỳ ba đại đồng,
Thay Thần sấm sét gió giông,
Thay Thần thời tiết ở trong Ngân Hà.

Đổi bầu khí quyển tinh ma,
Lập bầu khí quyển Thiên La của Trời,
Đổi ngôi tứ tượng bốn mùa,
Thay vào hai khí của thời Xuân Thu.

Ngũ hành đổi chủ năm ngôi,
Lập ra Vương Đạo của Trời Đại La,
Đổi ngôi thiên quý thần ma,
Nổ tung Tinh Tú lập ra thượng kỳ.

Đổi sơn đổi thủy đổi cồn,
Đổi nhân đổi đạo đổi hình năm châu,
Đổi đời đổi chủ đổi ngôi,
Đổi loài ác bá diệt đời cho xong.

Di sơn đảo hải lập trong,
Đổi mùa thay tiết cho thông khí Trời,
Lập ra Thiên Võng các ngôi,
Du Thần tám hướng luật Trời mở ra.

Trước là phò trợ con ta,
Sau là lập đạo lập ra Thiên Đàng,
Bốn phương tám hướng Thần Quang,
Trong ngoài Hộ Pháp Tiên Bang của Trời.

Phò cơ Di Lạc lập đời,
Thủy chung như nhứt ân Trời định phong,
Thời nay tiêu diệt trần hồng,
Diệt rồi lập lại cái nhân của Trời.

Sinh tồn nhờ phước ở người,
Nhờ tu Tân Pháp con Trời ban ra,
Tức là thuận phục đạo ta,
Quy y thiện giác thoát qua diệt đời.

Xem kinh biết rõ thiên thời,
Cải tà quy chánh là Trời ban ân,
Mỗi ngày tu dưỡng đức năng,
Trao tâm sửa tánh cho thân sạch lành.

Theo con ta chỉ tu hành,
Phục tùng thiên lý để thành Tiên Gia,
Từ nay đạo ở Nam nhà,
Nam Bang là Đạo Trời ta ban truyền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Từ đây con được thế Thiên,
Ban truyền kinh pháp Thần Tiên tu hành,
Quy y tất cả chúng sanh,
Theo con trở lại đường lành Nam Bang.

Lập ra cái nước Thiên Đàng,
Kỳ quan Cha tặng Phật quang đủ đầy,
Cha cho con cái nhà này,
Quân thần cộng hưởng dựng xây thái bình.

Coi như con ở Ngọc Kinh,
Cho con đầy đủ thiên tình Trời Cha,
Lục Châu dâng đất Đại La,
Ngũ kim đầy đủ tặng cho con hiền.

Trên Trời các cõi thiêng liêng,
Thương con họ lại hạ miền thế gian,
Trồng cây trên cõi Niết Bàn,
Trồng hoa Tiên được thế gian con dùng.

Lại trồng thảo mộc hương Tiên,
Bao nhiêu giống quý trên miền Đại La,
Đem vào trồng cõi Hoàng Gia,
Cho con nhìn kiểng để mà nhớ quê.

Lập ra một cảnh Bồ Đề,
Giống như Bạch Ngọc hương quê của Trời,
Cho con thanh tịnh vui chơi,
An bang sách lược lập đời Thần Tiên.

Rảnh rang trở lại Ngọc Kinh.
Ôm Cha cho thỏa cái tình người Cha,
Muốn gì con muốn ở Cha,
Tặng cho con được món quà thiêng liêng.

Tình Trời trong mỗi con tim,
Thế Thiên hành đạo làm nên đạo nhà,
Đất lành trồng được kỳ hoa,

Đạo Trời dựng được Hoàng Gia trong đời.

Bây giờ con xuống cõi người,
Thì Cha khai mở nước Trời cho con,
Ngũ kim Cha chứa thành non,
Cho con tài chánh vương tròn cả hai.

Đề Cha lập đất Thiên Thai,
Cho con nhẹ gót Tiên hài mà đi,
Hay là kinh pháp thiếu gì?
Hàn Lâm mở cửa con đi lấy về.

Dạy dân phụng dưỡng Bồ Đề,
Làm tròn bốn phận quy về đạo ta,
Dân Trời nước Phật Hoàng Gia,
Phò con tức thị phò ta trên Trời.

Dưới trần phò Chúa làm tôi,
Về Trời phò đạo đạt ngôi vị hiền,
Đó là thông đạo thiêng liêng,
Con Cha một thể hậu miền phân ngôi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Giỏi giang học được Đạo Trời,
Giỏi giang đặc nhất vị ngôi trường tồn,
Trời là Chúa Tể Càn Khôn,
Là Cha tất cả linh hồn Tam Thiên.

Là Vua cao cả ba miền,
Là ngôi vô thượng Phật Tiên hộ phò,
Tổ Đường cầm pháp muôn Vua,
Thay quyền Tạo Hóa cầm cơ vô hình.

Tối cao trên Đạo Tam Thanh,
Tổ Đường Tiên Phật cội lành đạo gia,
Từ Trời Tạo Hóa sanh ta,
Một ngôi chí thiên, một Cha chín Trời.

Niết Bàn trên cõi Ngọc Kinh,
Vô thanh vô xú trường sanh đời đời,
Chí công là lực của Trời,
Vô tư là đạo của người Tiên Gia.

Thâu nguồn Thiên Pháp Đại La,
Phật Tiên thành đạo vào nhà Đại Thiên,

Vô trần vô ngã vô biên,
Quyền năng thưởng phạt Thần Tiên vô hình.

Bao la trên cõi Thượng Thanh,
Niết Bàn Tam Giới huyền linh vô cùng,
Một nơi vẹn thủy toàn chung,
Một nơi chí thượng đại hùng Thiên La.

Đời đời an trụ đạo ta,
Trường sanh không động gọi là chí nhân,
Quyền binh cầm hết ngươn thần,
Đạo Vương an chánh chín tầng Đại Thiên.

Máy Trời thuần hóa Thánh Tiên,
Soi chung Vũ Trụ các miền Đại La,
Vì Sao chín Dải Ngân Hà,
Sáu đường tiến hóa người ta Tiên Thần.

Thần Tiên tu chính linh thân,
Trần gian giải thoát ngươn thần vô minh,
Để cho đạo lớn trong mình,
Không hư Tiên thể không sinh lòng tà.

Dưới trên Tứ Tổ Quy Gia,

Gái trai đồng đạo Tiên Gia để về,
Tâm trong trần thế không mê,
Là tâm giác ngộ Bồ Đề Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Là tâm thấu hiểu thiên cơ,
Trở về đạo lớn ban sơ tánh Trời,
Nhìn lên Thiên Vãng Khôi Khôi,
Nơi nào không có lực Trời bủa vây.

Dưới trên đều có Đạo Thầy,
Trong ngoài Trời sắp bàn tay ngũ hành,
Chơn tu hiểu đạo cho rành,
Vô tư tánh đạo lòng thanh hướng về.

Xưa con biển hẹn non thề,
Giáng trần con biết trở về với Cha,
Đại nguồn Tổ Phụ Tiên Gia,
Đại tu con ngộ ta là ai đây.

Đạo thi con tự mở đây,

Rồi chân đạp nó rồi bay về Trời,
Con ta nay lại xuống đời,
Trời ban đạo lớn dạy đời quy gia.

Tức là trở lại đường ta,
Con đường không chánh không tà cao minh,
Để cho đạo lớn tâm mình,
Sanh ra Tiên Thánh Phật tình tỏ thông.

Nhơn sanh thế giới đại đồng,
Học Kinh Vô Tự học thông cơ Trời,
Thiền cơ Phật rước Tiên mời,
Đi vào đại trí của Trời Linh Quang.

Vào trong thanh tịnh bạc bàn,
Đức tu sức học cao sang vô thường,
Để mình làm Chủ Tam Cương,
Để mình thông hiểu ngũ thường Phật Gia.

Lý thông trí tuệ mở ra,
Phò trung hiệp nghĩa mới là Phật Tiên,
Vào trong hàm thụ chơn truyền,
Cửa Tiên tự mở đạo huyền tay thâu.

Tìm ta thiên lý trên đầu,
Đại La Tiên cảnh nối cầu vào tâm,
Thật vàng luyện để kỳ nhân,
Càng cao trí tuệ càng gần đạo ta.

Thượng Tiên về lại đoàn gia,
Nhìn ra xưa đó ta là ai đây,
Giáng trần lìa vị ngôi này,
Bây giờ phục vị theo Thầy minh chung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phò Trời Thiên Đạo Huyền Khung,
Cho tròn chữ hiếu chữ trung với Trời,
Đem tâm luyện lại con ơi!
Chí trung như nhứt ngàn đời thặng hoa.

Phật Tiên theo lệnh Trời Cha,
Lái Thuyền Bát Nhã rước qua chín Trời,
Con về phục vị an ngôi,
Tình con hòa với tình Trời cao sang.

Nay đà vàng lọc thành vàng,
Hào quang hướng đạo linh quang được thành,
Phò ngôi Chúa Thánh thiên sanh,
Phò trung lập chí nhơn thành Phật Tiên.

Ta xin thỉnh ý Chư Thiên,
Ba Ngàn Chư Phật Thiên Tôn chỉ bày,
Một lòng muốn cứu đời nay,
Đạo Trời Pháp Phật đổi thay dương trần.

Thiên cơ xin được góp phần,
Ý lành đại thể hoằng sanh độ đời,
Ban Ngàn Chư Vị mỉm cười,
Nhìn ta hoan hỷ những lời cao minh.

Thế gian tới lúc diệt mình,
Phật Tiên không cứu đại hình xử tiêu,
Nay con thông rõ thiên triều,
Luật Trời quyết đoán xử tiêu cho rồi.

Diệt đi cái cõi gọi người,
Diệt luôn ma quỷ thì Trời sẽ thanh,
Có nhân Trời cũng năng hành,
Không nhân Trời cũng tỏ thanh một bầu.

Có không cũng sạch loài người,
Cho yên Tam Giáo cho Trời định yên.
Ta thừa cái Đạo là Thiên,
Háo Sanh là Đức thiên liêng của Trời.

Thiên sanh Tổ Phụ loài người,
Chẳng qua muốn được một thời Háo Sanh,
Bởi vì nhân loại vô minh,
Pháp xưa chưa đủ sức linh mở đường.

Kinh xưa chưa đủ mở thường,
Đạo xưa chưa đủ Pháp Vương chín Trời,
Nương tay ta muốn đổi thời,
Đổi dòng đạo pháp đổi lời văn minh.

Đại Thừa Vương Pháp Tam Thanh,
Nay ta truyền xuống vô minh cháy liền,
Kính thông linh điển Tiên Thiên,
Dạy ra chơn pháp bí truyền Phật gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tức Trời thí nghiệm người ta,
Ta làm Bác Học mở ra đường Trời,
Khó khăn ta cũng cứu đời,
Cho ta lãnh cái thiên thời kỳ ba.

Thiên Tôn bảo Dải Ngân Hà,
Do bầu ô trước người ta đã làm,
Khắp nơi ô nhiễm chênh nghiêng,
Trần ô ố đến cõi Tiên quá nhiều.
Tức là đã phạm thiên triều,
Theo ta thôi để xử tiêu cho rồi.

Ta thừa thanh trược các ngôi,
Thần Tiên lọc cho rồi mới thanh,
Nếu ta ở cõi đương hành,
Vá bầu khí quyền thì thanh Ngân Hà.

Dạy người thanh lọc cái ta,
Không dùng trược khí để mà khí thanh,
Nếu ta dạy được điều lành,
Xin Trời để lại giống thanh một phần.

Thiên Tôn bảo đạo suy tòi,

Trân gian theo quý lập ngôi tranh giành,
Thiên ma háo đấu lưỡng tranh,
Chiến chinh chinh chiến có thanh chõ nào,
Xử tiêu cho tiết đạo cao,
Quý ma diệt sạch Trời cao hết phiền.

Ta thừa thành Phật độ ai,
Phật đầu độ Phật trên Đài Tiên Gia,
Phật thành đi độ quần ma,
Ấy là chơn giải cho ta giác trần.

Cho đời cơ hội tu thân,
Cho quần ma ngộ tại Trời quy y,
Thế thiên ta dạy đạo tùy,
Ma theo ta giác ngộ đi sẽ lành.
Người ma ta dạy chúng sanh,
Quy y cho chúng sẽ thành Tiên Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiên Tôn thế trần khoa học sanh ma,
Không tôn thiên luật phá nhà không gian,

Đảo khuynh các luật tuần hoàn,
Coi thường Trời Phật nghênh ngang thế trần.
Ý tài chẳng chịu tu thân,
Xử tiêu cho sạch khoa trần học thi.

Ta thừa học lớn Đại Bi,
Chí nhân cũng học trí tri mà thành,
Nay người chưa thấy cao xanh,
Đem lòng khám phá để tranh cùng Trời.

Lỗi ai sự học tầm Trời,
Xin cho khoa học theo Trời đại tu,
Vượt ra khoa bảng thành tù,
Đi vào thế giới trùng tu một nhà.

Thiên Tôn cười mỉm hỏi ta,
Lấy gì di thiện người ta trên trần,
Lấy gì tu lấy chữ nhân,
Lấy gì để giác cái trần vô minh,
Tại sao con phải một tình,
Cứu người người hại là xin cứu người.

Ta thừa lấy đức của Trời,
Dạy nhân di thiện dạy đời chí nhân,

Tâm sanh là lực phá trần,
Tâm minh linh đạo phá tầng vô minh.
Phật người cũng một tâm sinh,
Mong đời giác ngộ thấu tình ta cho.

Thiên Tôn sông biển thuyền dò,
Dò sông dò biển khó đo lòng người,
Con đây Thiên Đạo là Trời,
Quý cao sao chịu vào nơi hồng trần,
So ra chẳng đáng để nhân,
Sai người khác xuống giác trần hay hơn.

Ta thừa lòng trống không tâm,
Danh Trời ta bỏ không tranh thế đời,
Chúng sanh biết được ý Trời,
Kỳ hai ta xuống giúp đời hoàn chung.

Nhận ra đại chúng quay đầu,
Đồng tu chỉnh con cầu thế gian,
Được không ta đã miễn bàn,
Kính thương ai bảo buôn vàng dễ đầu.
Kính xin âm xá của Trời,
Cho con đi đạo dạy đời kỳ ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiên Tôn cười mỉm hỏi ta,
Nước chưa dâng địa đạo gia chưa thành,
Con người chưa học kinh thanh,
Lấy đâu lập đạo cho thành Thượng Nguyên.

Ta thừa Tâm Pháp bí truyền,
Niệm kinh dâng địa Trời ban thành nhà,
Phật pháp huyền bí dạy ra,
Con người thoát bí tức là thông kinh.
Chí đồng đạo nước phát sinh,
Thượng kỳ lập lại văn minh như Trời.

Thiên Tôn lại mỉm mỉm cười,
Sao con không thuật việc người thế gian,
Đề là thiên lý ân bang,
Thế gian sinh hoạt ngày càng vô minh.

Đạo ta họ chẳng chịu nhìn,
Tiền tài tranh giựt thế tình đảo điên,
Loạn luân loạn giáo khắp miền,

Chỗ nào tha thứ người không kính Trời.

Ta thừa sinh hoạt loài người,
Năm châu màu sắc đắp nhồi tô da,
Vàng đen vàng đỏ xanh mà,
Cái nhân thất thiệt gọi là chúng sanh.

Giống người có dữ có lành,
Cái nhân chưa đủ thiên sanh như Trời,
Vì tha chức vị đương thời,
Tranh trong cái sống của đời Hậu Thiên.

Ở trong Ngũ Giáo có truyền,
Sức kinh không đủ để thiêng người về,
Mê nhiều còn giác không cao,
Tại mê tâm lý tranh giàu chiến tranh.
Kinh chưa đủ giáo để thành,
Pháp chưa đủ lực đạo tranh chưa hiền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Con xin dạy cái Tiên Thiên,

Chỉ chân nhân hiểu nhìn đấng sáng lòng,
Chỉ Trời để lý họ thông,
Chữ tranh họ ngán thoát vòng khổ đau.

Tâm bình thiên định lên cao,
Tự nhiên đại ngộ đi vào tự nhiên,
Huệ khai ai cũng Thần Tiên,
Trí soi rộng trí tâm xuyên Đạo Trời.

Tâm ra nguồn gốc loài người,
Niết Bàn lập lại là nơi thiện lành,
Để cho tất cả tu thanh,
Trần gian giải thoát dữ lành người ta.

Tới đây trần thế tâm ma,
Rửa xong thì sạch người là Phật Tiên,
Cổ nhân hiền lại gặp hiền,
Thế gian thành nước Thần Tiên nhiệm màu.
Vì xin ân mở con cầu,
Vị tha con trẻ cúi đầu thọ ân.

Thiên Tôn tất cả cười giòn,
Thật là con của Càn Khôn giáng trần,
Giống Ông Trời lớn di nhân,

Còn thẳng con nhỏ vào trần Háo Sanh.
Trước sau một tấm lòng thành,
Thật là đại dũng không tranh với đời.

Thiên Tôn đồng ý con ơi!
Cho con hành đạo thay Trời kỳ ba,
Mỗi vị bỏ phiếu cho ta,
Ba ngàn lá phiếu giúp ta lập đời.

Ba ngàn Tôn Phật chiết ngôi,
Thần quang Tinh Tú vào đời phò chung,
Để con lập đạo đại hùng,
Dạy người hiếu kính thủy chung mà về.

Thiên phong lập đạo Bồ Đề,
Thủy chung lập đại hồn quê thế trần,
Cho đời tỉnh giác tu thân,
Thần Tiên quy vị hiền nhân thái bình.

Ta xin đại thể vô hình,
Đổi hàng Tinh Tú phương sanh xuống trần,
Con Chuột đổi lại con Lân,
Con Trâu đổi lại biên trần lý ngư.

Con Cọp đỏi ra con Sư,
Con Mèo đỏi Thỏ thành như trắng rằm,
Con Rồng không đỏi đễ nguyên,
Con rắn đỏi lại Thanh Truyền Giao Long.

Con Dê đỏi lại con Quy,
Con Gà đỏi Phụng thượng kỳ tài hoa,
Con Chó đỏi lại con Cù,
Con Heo đỏi Hạc thiên sư về Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mười hai Tinh Tượng thay ngôi,
Hai bốn Tinh Tú của Trời trung thiên,
Lập ra khí hóa Hạo Nhiên,
Đỏi ra một cõi Hậu Thiên hiền hòa.

Đỏi rồi Tinh Tú tài hoa,
Thay bầu mưa nắng trong lò Hậu Thiên,
Gió thuận mây nhẹ mưa yên,
Dâng thanh vũ thuận dưỡng Tiên địa hình.

Phong trong thanh thủy kết minh,
Thần Tiên phong thủy gieo tình đại khoa,
Làm cho gió thuận mưa hòa,
Làm cho Tiên Thánh đờn ca giữa Trời.

Đổi Thiên Văn đổi luật đời,
Trời Nghiêu đất Thuấn phục hồi thiên quang,
Đổi ngôi phương vị Khôn Càn,
Làm cho Thánh Đức hào quang bùng bùng.

Sáu đường thiên lý không trung,
Mở ra sáu cửa đại hùng dạy nhân,
Chỉ Trời Chúa Tể tinh thần,
Thần Tiên đi được vào tầng cao thanh.

Hiểu ra nhà đạo tu hành,
Cũng nhờ giải thoát mà thành kỳ ba,
Bây giờ bí mật mở ra,
Vô Vi Khoa Học dạy ra chơn truyền.

Đi vào thế giới vô biên,
Trường sanh chi đạo hồi nguyên tánh Trời,
Nếu trên thiên lý giúp người,
Thượng Nguyên là nước của Trời tận trung.

Nhân quy theo đạo Huyền Khung,
Tiên quy theo đạo đại hùng Trời ban,
Thế nào con cứu thế gian,
Cúi xin đại lý triều ban lập đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thiên Tôn tất cả mỉm cười!
Ngọc Hoàng Phật Tổ cũng cười to lên,
Được rồi thiên lý đề tên,
Tới thời Thiên Tạo đổi nền Tú Tinh.

Kỳ này họp ở Ngọc Kinh,
Theo cơ Trời định chơn tình cho con,
Nam Bang phước lớn được còn,
Nhờ đây thiên định vẫn còn tinh ba.

Luật Trời con được thay Cha,
Cộng thêm thay Phật Long Hoa đạt thành,
Mưa hòa tiết thuận Trời thanh,
Nhân sinh hiểu rõ vô tranh để vào.

Thương con ở cõi thanh cao,
Lòng nhân vì đạo đi vào độ tha,
Lễ Trời lễ Phật lui ra,
Bốn phương lễ nhạc Đại La nhẹ nhàng.

Đi qua bên Viện Hàn Lâm,
Kính chào Chư Tổ Chư Tiên đón mừng,
Ở đây tám tiết là xuân,
Kỳ quan xinh đẹp vô cùng kỳ quan.

Đường dài trải ngọc chói chang,
Chân đi đập ngọc đập vàng mà đi,
Bao nhiêu báu quý thần kỳ,
Bao nhiêu huyền ảo vô vi tuyệt vời!

Bao nhiêu châu khắc dôi tranh,
Ngọc soi minh đức đẳng vân nhẹ hài,
Chư Thiên đưa rước đông tây,
Nhìn ra tám hướng trong ngoài phát quang.

Nhà ta sao quá cao sang,
Phật Tiên sao quá dịu dàng dễ thương,
Thiên Đường lại tốt thiên lương,

Lại cao thiên cảnh lại Trường Vô Vi.

Chào chào hỏi hỏi kịp thì,
Ừ ừ đáp đáp Tiên đi tới chào,
Miễn bàn ngọc thước thanh tao,
Miễn bàn thanh đẹp thanh cao thể hình.

Miễn bàn tới sự thông minh,
Miễn bàn thần lực hút tình Tiên Gia,
Hàng ngàn hàng triệu Hàng Nga,
Nước Trời tao nhã tình là giai không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chư Tiên đưa đệ vào trong,
Cái tòa thư viện sách Trời phát quang,
Ba tầng cao tới không gian,
Vào trong mở sách học càng say mê.

Mỗi câu siêu lý đi về,
Mỗi bài thông huệ lại mê đọc bài,
Thật là của báu trên Trời,

Có duyên hàm thụ sách Trời cao minh.

Đến xem Vô Tự Chơn Kinh,
Sách kia không chữ có tình hiển ra,
Sách đọc rõ lòng ta,
Cái gì thiếu khó nó đà bổ sung.

Xem ra tận tánh vô cùng,
Ở trong sách đó Huyền Khung Đạo Trời,
Hỏi thì nó đáp như người,
Thần truyền học thiên thời cao minh.

Khai quang các lộ Huyền Kinh,
Chỉ ta cái đạo vô hình tường vân,
Ăn cơ sách ấy kỳ trăng,
Đọc nhiều sẽ thấy tinh thần ăn no.

Có vàng cũng chẳng dễ mua,
Đổi muôn ngọc quý cũng thua sách Trời,
Tới khi hiểu ý dứt lời,
Tự nhiên trong sách cảnh Trời hiểu ra.

Binh thơ thần tướng đó mà,
Dạy người nguyên soái đạo nhà hàng binh,

Thiên Binh Thần tướng kỳ hình,
Lại thao lược trận điều binh trên Trời.

Soái nghiêm thần chánh các ngôi,
Quân theo phương vị đi ngoài đi trong,
Chữ tu là một kỳ nhân,
Học điều kỳ đạo để siêu chính mình.
Ở trong cái đạo nghi binh,
Tường vi các cách quân tình hiểu thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lực qua các lộ Thiên Tông,
Đại Thừa Chơn Giáo ở trong chín Trời,
Pháp Môn chỉ các cửa Trời,
Cõi nào pháp đó thời thời khai linh.

Cho dù có đạt điển kinh,
Cũng vào kiểm soát pháp linh chỗ nào,
Tám phương có pháp đi vào,
Cửa Tiên tự mở nôi vào cho ta.

Bật cười ta đã hiểu ra,
Thời nào pháp ấy mới là trí trung,
Mỗi kỳ lập pháp có khuôn,
Muốn cho thành bánh bột nung vào lò.

Chín rồi lấy khóa mở ra,
Pháp thâm Trời đó mới là thiên cơ,
Đại La đẹp tựa bài thơ,
Như khung tranh vẽ như lò không trung.

Hoàng Kinh sạch sẽ vô cùng,
Thanh cao thể trí đại hùng thể Tiên,
Ở ngoài Tam Giới vô biên,
Cao thanh bạch điện uy nghiêm trùng trùng.

Bảy hai Diệu Tướng Hồng Mông,
Ra vào học đạo thấy lòng vô tư,
Ba Ngàn Thượng Học Chơn Sư,
Ba Ngàn Thế Giới thiện từ Đại La.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Không lòng trần sạch mới cho,
Không tham mới đạt vào lò Càn Khôn,
Không tranh đại giác trường tồn,
Không sanh lý thuyết mới ôn nhã hình.

Không chê văn học mới linh,
Không mê luyện cảnh để tình giải ra,
Tột cao sang lại trung hòa,
Tột thanh tịnh giới lại hòa tự nhiên.

Tột quyền lực lại bình yên,
Tột ngôi Thiên Tượng lại truyền thần quang,
Nơi đây thiên thể Niết Bàn,
Nơi đây đại thế vô vàn lịch thanh.

Cảnh cao mây tủa thanh thanh,
May bay dưới đất khí lành phát quang,
Niết Bàn của cảnh Tiên Bang,
Của Tiên pháp pháp lợi đàng Kim Tiên.

Khí thanh tịnh khí triều an,
Thủy thanh tịnh thủy nhẹ nhàng đi lên,
Mới hay bình lại sức mình,
Đổi ta thành khí thiên tình nhẹ thanh.

Bình lòng an thủy khí thanh,
An tâm huệ phát mới an kim tiền,
Nước Trời nhẹ nhẹ đi lên,
Chí nhân thấy đó mà bền đức tu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Khí bình tim mới phát kinh,
Như trong đối cực thì tình mới thông,
Tim bình khí lại vào trong,
Nuôi thần nuôi huệ nuôi trong Ngân Hà.

Đem nguồn khí hạo vào ta,
Rửa tâm nhân trị rửa nhà nhân Tiên,
Rửa Trời rửa đất trinh nguyên,
Rửa tình rửa tánh cho thiên lý hình.

Khí Tiên đem được vào mình,
Rửa xong ánh sáng trong mình phát ra,
Tự nhiên hiển lại đạo nhà,
Ta nhìn cô vía Tiên Nga của Trời.

Nhìn ta là Chúa ba ngôi,
Là hành quân chủ trong người của ta,
Lục căn lục giác mở ra,
Lục trần lục trí với là lục thông.

Lục tâm lục tánh tam thân,
Đều quy dưng ái ở trong tiểu hình,
Trong ta thành một Quốc Gia,
Vô tranh vô xú vốn là nơi đây.

Đại La nhìn các cảnh này,
Trong ta cũng có chính Thầy là ta,
Tiểu thiên địa ấy mở ra,
Ta là minh chủ cầm ta dương thiên.

Ta là Phật của Tam Thiên,
Thiên Cương thí hiển đạo huyền trong ta,
Phải chãng mượn khí Đại La,
Mở thông Tam Giới trong nhà Tiểu Quang.

Phải chãng mượn đạo Niết Bàn,
Đề tu chính lại đạo vàng trong ta,
Lấy không của Đạo Đại La,

Không cần là đạt cái ta tròn đầy.
Trùng phùng Phật ở ngôi Thầy,
Trùng hưng đạo có ở ngay trong mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Không cầu Nam chiến bất tranh,
Không giành giáo không tranh giáo đời,
Bởi vì được cái Hư Vô,
Niết Bàn bản thể huyền cơ nhiệm màu.

Đại La màu nhiệm tới đâu,
Lòng ta màu nhiệm nối cầu tự nhiên,
Học Trời Kinh của Tam Thiên,
Đem vào trong dạy đó truyền chúng sanh.

Ra ngoài uyên bác nguyên thành,
Vào trong thư phú để lành Quốc Gia,
Vào trong Trời lớn học Cha,
Chúng sanh cung kính ta là Minh Vương.

Còn nơi giáo pháp Tam Đường,

Ta là Chương Giáo đường vương dạy đời,
Trong ta có đạo của Trời,
Có thần mưa gió có ngôi Đại Từ.

Như là tế thể ban sư,
Mười hai bộ chánh trong người mở ra,
Lập ra Tam Giáo trị nhà,
Lập pháp hiển pháp hiển ra.
Cộng thêm hành pháp mới là chí chung,
Thượng viện trăm quan đại dùng,
Hạ viện hai trăm năm chục có liên thể hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Có dân hộ tướng bảo kinh,
Có ba mươi sáu bộ hình chánh văn,
Có Trời có đất có Trăng
Có tinh có tu triều ngân giữ Trời.

Núi sông phong thủy các nơi,
Có hồ có biển có Trời trong ta,
Biết bao Diệu Pháp Liên Hoa,

Tỳ Kheo La Hán cùng ta chường thiền.

Bồ Tát Kim Phật Kim Tiên,
Kim Thiên, Kim Thánh, Kim liền nở hoa,
Tế bào trong máu hiển ta,
Nhìn xem màu sắc thật ra diệu huyền.

Da trắng trong phế tạng sanh,
Da vàng tỳ tạng hóa thành trung ương,
Da đỏ do Tiên đường phương,
Da xanh can ấy mở đường hóa thân.

Da đen trong tạng thủy thần,
Năm loài năm sắc trong ngoài Quốc Gia,
Đến đây đạo ở trong nhà,
Trong Tiểu Thiên Địa tình ta tình Trời.

Mới hay Thiên Địa Khô Khô,
Sơ khai thiên địa ta ngồi an nhiên,
Phật tâm vào Động Đào Nguyên,
Thiếu đầu ta lấy Đại Thiên bổ vào.

Đó là tu bổ thanh cao,
Đổi nguồn nhân tao đi vào Thiên Thanh,

Đạo đâu đạo ở trong mình,
Trong Tiểu Thiên Địa hóa sinh Đạo Trời.

Đủ rồi không đạo không đời,
Không bàn kinh lý không lời đề an,
Vào trong tu bổ Niết Bàn,
Vào trong xây dựng đạo vàng trong ta.

Vào trong lập pháp Hoàng Gia,
Vào trong trồng giống kỳ hoa của Trời,
Vào trong an vị thứ ngôi,
Vào trong trồng đạo thiên thời trí linh.

Lập ra đại nội thần kinh,
Lập ra thiên lý hữu tình cho chung,
Lập ngôi Tiên Phật đại hùng,
Lập Trời chí hạo phò chung nghĩa tình.

Bên trong thể hải sơn minh,
Hiếu trung như nhứt say tình Quốc Gia,
Cao Tiên thông đạo kỳ ba,
Cao danh thông đức dạy ra chánh thần.
Cao cơ Huyền Tấn giáo dân,
Cao thiên xây dựng Trời Trăng tròn đầy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cao thần điều khiển gió mây,
Cao phong thủy cảm tình đây sanh tình,
Thông thiên đạo học trong mình,
Văn như thơ phú thông tình mở mang.

Mới hay trong Tiểu Niết Bàn,
Ngũ văn ngũ nhạc triều văn tiêu thiêu,
Nhạc Trời xây dựng biển yêu,
Tình Trời xây lại chín triều Phật Quang.

Dạy dân thông Máy Khôn Can,
Dạy dân bốn Phận cho an cơ cầu,
Dạy dân tự lập thành ngôi,
Dạy dân tự giác tình mời mới linh.

Lập thành lập phố lập kinh,
Lập văn hiến pháp để tình Quốc Gia,
Lập cầu thông lộ kinh ba,
Sông dài không cản dân ta thương thiên.

Lại theo dạy đức hiếu liêm,
Dạy nhân chính học trái tim hữu tình,
Để cho thơ hóa thần kinh,
Để cho dân học hóa hình Thánh Tiên.

Lý thông các sách chơn truyền,
Đại Thừa Vương Pháp Tâm thiền mở mang,
Cao cơ mình giác thần quang,
Thông cơ di thiện đàng hoàng hơn xưa.

Đại Thừa là đạo không mơ,
Làm tròn sứ mạng thiên cơ chỉ đường,
Dạy dân bớt ác di nhơn,
Dạy dân bắt sát để quờn Đại Bi.

Dạy dân văn hiến tôn ty,
Càng cao trí tuệ đạo tùy mở ra,
Tùy mùa thảo mộc trở hoa,
Tùy mùa biết dịch nông gia làm mùa.
Tùy thời thi học văn thơ,
Tùy cơ du học tùy giờ nghỉ ngơi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lên cao phải định lý lời,
Nghiêng mình để học Đạo Trời cao minh,
Còn trong thơ phú Ngũ Kinh,
Học cho thông rõ cái tình Quốc Gia.

Đạo thành tài đức trăm hoa,
Chí thành nhân trị tài hoa giúp đời,
Nhân thành nhân thánh Chúa tôi,
Đức thành đức trọng phò Ngôi Thiên Hoàng.

Học cho thông lý ông quan,
Học cho thông nghĩa để an đạo nhà,
Học cho di thiện cái ta,
Học cho trung chánh ra phò Thánh Nhân.

Học cho tròn nghĩa Quân Thần,
Học cho trí diệu cao thân thẳng thiên,
Làm người dĩ hiếu di Tiên,
Làm thần chánh tín bảo nền pháp thiên.

Làm Thánh Nhân chánh nhân hiền,

Làm Tiên lễ nhạc cho tròn diệu tâm,
Làm Phật chánh định kinh văn,
Pháp Hoa khai ngộ chí nhân cho đời.

Nhìn trong Tiên thể con người,
Nơi nào cũng đủ lưới Trời hiển ra,
Kỳ tài thông hiểu tinh hoa,
Kỳ nhân tu đạo hái hoa dâng Thầy.

Kỳ Thần đập gió du mây,
Lựa là không đến Phương Tây cảnh nào,
Không cho văn luận thấp cao,
Chữ tuy an giáo đạo cao thời.

Không bình nhân phẩm con người,
Đạo tùy ý học bình lời đạo gia,
Cũng không chấp thuyết chánh tà,
Đường tu tự chánh tinh hoa trong người.

Phụng Long biết rõ thiên thời,
Đường đi Phật mở ngộ rồi quy y,
Không tranh cái thuyết Đại Bi,
Không giành cái đức trí tri Thánh Hiền.

Đạo Trời để nó tự yên,
Trong không tranh đức đạo truyền tâm sanh,
Đó là bình định cái tranh,
Người nhân biết hóa thiên căn biết về.

Ngày xưa Tiên Phật có thề,
Gặp thuyền Thầy đến con về pháp Thiên,
Vào đời để trả oán duyên,
Trả xong tìm đến kim thuyền Thầy cho.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dò nhân dò nghĩa khó dò,
Tiên nào đủ thước để đo lòng người,
Phật nào trả quả mà vui,
Trả xong lỡ khóc lỡ cười để minh.

Không ăn cơm của chùa đình,
Nợ nhân khổ đó quả hình nó theo,
Không nhân nhân quả không đeo,
Không lòng chấp ác các tiêu thiện về.

Tại còn cái thiện rồi mê,
Sinh ra phước thiện dựa kê thiện ngu,
Hưởng nhàn trong cái chỗ tu,
Tôn ty khoái trí dạ thừa tỏa tình.

Được thiện tiểu thiện cung nghinh,
Ôm trong cái có quên mình luyện không,
Chết rồi nghiệp thiện giáp vòng,
Đầu thai vào cửa thiện nhân nữa là.

Trăm đời ngàn kiếp không ra,
Cửa nhân chấp thiện trói ta thiện hành,
Ăn chanh chưa thấy chua chanh,
Ngâm mình trong giấm mà thanh chỗ nào.

Vừa chua vừa chát làm sao,
Giấm không thành rượu hồng đào cõi Thiên,
Chanh không chua tới đài nguyên,
Làm sao thấy chỗ Thần Tiên chua mình.

Còn đem màu sắc ba sinh,
Sơn lên cái tướng dị hình kỳ nhân,
Màu này không thích cái cân
Tô vào màu nữa kỳ nhân mờ liền.

Lâu ngày màu đời không yên,
Đi tìm màu nữa tô liền cho thanh,
Năm màu hiển đủ ngũ hành,
Lúc sanh nó khắc lúc sanh nó mờ.

Lúc tịnh màu đỏ làm cờ,
Chấm thần binh hội thiên cơ trả bài,
Kiếp sau tá kiếp làm Thầy,
Học phù học chú đủ đầy để ra.

Ai ngờ đi lộn đường ma,
Trong mình hai khối chánh tà đấu tranh,
Vàng không chịu đấu với thau,
Thau chì không chịu lộn vào vàng y.

Hiển ra thần tướng Vô Vi,
Hành quân bố trận diệu kỳ tinh ma,
Dạy mình làm tướng trong ta,
Kêu mây hú gió gọi là Tiêu non.

Giới mây khai trở Tiên Thần,
Vào người như thấy Thánh Thần không ưu,
Nước này chỉ có ta thôi!

Theo ta học cái không Trời không linh,
Không Thần không Thánh không tin,
Hành như không đạo thành danh không
Thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lập ra đảng phái chi dân,
Đổi Trời đổi Phật đổi Thần Quốc Gia
Không Thần không quỷ không ma,
Trước sau chỉ có đảng ta đại quyền.

Ta là bậc trị Thần Tiên,
Ta là đại đức trong miền thế gian,
Tài đơn hát giỏi tình tang,
Bài ca viết chuyện thế gian phụ tình.

Nào là không trọn sơn minh,
Thủy dâng bình bễ trách tình hận ta,
Tối ngày cứ hát tình ma,
Làm cho nhiệm trí tinh hoa của mình.

Dân buồn lòng oán phát lên,
Trả thù rửa hận kêu rên gập Trời,
Ý vẫn có chứa ý Trời,
Dạy cho dân oán là người không tâm.

Từ đó phát khởi chiến tranh,
Chế toàn thứ độc để dành pháp nhân,
Đánh ra ông tấn bà tấn,
Ly gia vì sợ ở gần họa lây.

Gần ong ong chích bỏ Thầy,
Còn gần ong bươn phần thơm ngọp mình,
Còn trong cái sống con coi,
Tự do thuế má ngọp Trời tự do.
Nơi nào gió bão cũng to,
Càng cao văn hiến càng to túi tiền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cái nhân rút sạch cái Tiên,
Cái danh tứ xứ trả tiền cũng cao,
Năm màu tô đủ ra sao,

Thất tình trong đó có tao nhã gì?

Ba ngàn năm để nhân thi,
Tới cơ tận diệt được chi cho mình,
Hương thề bị bỏ ba sinh,
Trung ngu tình oán bỏ tình ra đi.

Đầy tràn bão tố phân ly,
Lửa lòng cháy mạnh tôn ty càng dày,
Dạ thừa cũng bởi tại mày,
Di nhơn trong oán gặp ngày quả chiêu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Người đờn đi lạc biển yêu,
Làm cho dân oán không siêu được đời,
Nhân tài thấy sợ bỏ rơi,
Lui mình lá ú nghỉ ngơi cho nhàn.

Thuyền to không đủ tài năng,
Ra khơi gặp bão tình tang dở tình,
Tới già nhìn lại tâm linh,

Hối lòng không kịp thân mình yếu đi.

Cho dù là bậc trị vì,
Có ai thoát khỏi đường đi bệnh già,
Còn thời sức đủ tinh hoa,
Còn tu chưa kịp đợi già thối nhân.

Đờn đi giải thoát cho dân,
Đờn đi cho chánh tinh thần người ta,
Đờn đi tỉnh mộng Ta Bà,
Đờn đi để kết tinh hoa của Trời,
Đờn đi quên hết cái tôi,
Đờn cho thanh tịnh đất Trời kỳ ba.

Giỏi đờn lời ngọc trở hoa,
Giỏi đờn thoát kiếp Ta Bà mới hay,
Giỏi đờn giác ngộ đạo Thầy,
Giỏi đờn an tịnh gió mây tình đời.

Thanh ba Phật lý ý Trời,
Tự nhiên hốt ngộ chơn lời trong kinh,
Trước bình để thắng Thiên Kinh,
Bình lời cho tịnh lòng sinh Thánh Hiền.

Được danh an lại lòng đời,
Bình danh trong trí thiên thời chỉ ta,
Muốn bình thiên hạ cang qua,
Trước bình tâm huệ sanh mà hiền hơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Bình tâm cầm lại cây đờn,
Lên dây bình đẳng tao hơn để hòa,
Cá nghe tịnh trí không lo,
Chim nghe tịnh lý của cò nhớ nhung.

Cá bình nghe được hóa Lòng,
Chim bình hóa Phượng tự thông tánh Trời,
Đơn cho các giống loài rơi
Hóa thành chim yến giữa Trời tự do.

Ăn sương nhả dược nuôi người,
Trong hồ Sen trở Liên Tòa Pháp Vương,
Tài đờn động đến Thiên Tôn,
Đời này cần sửa trí khôn thờ Trời.

Thần Tiên nhìn xuống loài người,
Gió hòa mưa thuận khí Trời thông linh,
Theo văn thiên tượng hóa hình,
Thần Tiên xuống thế thái bình cho dân.

Tự nhiên kẻ tấn người tàn,
Nghe đờn trở lại hiến nhân tâm về,
Tự nhiên đôi thị đôi quê,
Văn minh Phật quốc dựa kê văn minh.

Phật nghe sách lược thái bình,
Tiên nghe hiến đạo sắp thanh ngũ hành,
Thần nghe tế thể cao thanh,
Thánh nghe văn học đổi thành văn kinh.

Tài nghe bình trị thái bình,
Kinh thương mở cửa thiên tình đi theo,
Đại tu giải kiếp số nghèo,
Cho dân bớt khổ không theo dục trần.

Bình mình dâng hiến lòng nhân,
Trái tâm trên giấy trái thần trên mây,
Cây khô mùa thuận sống ngay,
Tiết thanh xuân đến phố thành trở hoa.

Được mùa lợi nhuận ấm lo,
Được nhân nhân trị đại hòa thế thiên,
Năm màu tự nó quy tim,
Sáu căn thanh tịnh đi tìm Phật Vương.

Gieo cầu vào nước mở trường,
Trồng hoa tiên lý hoa thường sanh Tiên,
Dạy nhau cái sách chơn truyền,
Sách thành sách lược đạo thiên chi dân.
Chơn truyền tu để hóa thân,
Hóa thành pháp Phật đắc Thần đắc Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đến đây hiền lại gặp hiền,
Mở màn dân trí tu Tiên dễ thành,
Đồng tâm dựng Đức Háo Sanh,
Đồng trung nghĩa lớn bảo hành Quốc Gia.

Làm cho giàu mạnh mới là,
Làm cho tươi sáng Quốc Gia hùng cường,

Làm cho dân trí đại thương,
Dân giàu quốc mạnh phú cường trở hoa.

Mỗi người đăc đạo làm đò,
Cùng nhau giúp nước âm lo mạnh giàu,
Vì Trời phục hóa thanh cao,
Vì người làm đưọc dân giàu mới an.

Đem tâm tu đăc Niết Bàn,
Đem nhân tu chánh văn minh sẽ về,
Đạo trong dăng hiến Bồ Đề,
Tình trong giác ngộ bến mê giải liền.

Nghiêng mình hồn quốc cầu hiền,
Đem nhân giúp nước đem thuyền giúp gia,
Quý người người lại vì ta,
Trọng người có đạo tức là trọng nhơn.

Hiến tình thì đưọc tình thâm,
Cầu nhân nghĩa lớn đạo chơn mới về,
Cùng nhau xây nước Bồ Đề,
Cùng an chánh giác vì quê chung tình.

Người này thệ hải sơn minh,

Kẻ kia hiển ái tỏ tình rộng sâu,
Anh yêu dưng hiển ái tha,
Em yêu tình lớn người nhà tu chơn.

Trọng tình xả kỷ để nhơn,
Còn hàng hiển nghĩa xả cơn hận thù,
Nước mình mình phải trùng tu,
Dân mình mình giáo giải ngu cái lòng.

Để cho trí giác đạo đồng,
Làm cho lòng ngộ để thông Đạo Trời,
Ví dầu mình được hơn người,
Nên mang tâm đức của người ban sư.

Vị tha cho ái được từ,
Chi nhân xả kỷ cho đời hậu lai,
Xưa tranh vì bởi cái tài,
Chữ tài đã vậy chữ tai đủ đây.

Bao nhiêu họa gửi tai bay,
Kẻ cao mất của người tài mất danh,
Thù cao như núi đã đành,
Hận sâu như biển để dành cháu con.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thần sâu quên đó để chơn,
Hận sâu quên để chơn nhưn đại từ,
Bậc nhưn đại lượng làm sư,
Vị tha đại ngộ Đạo Từ Đại Bi.

Chữ thời thiên biến thần quy,
Thời Trời thế đạo vận thời nước non,
Thiên cơ biến hóa khôn lường,
Được thua trung học cái trường nhân gian.

Bể đờn tình lớn ly tan,
Sĩ chiêu cờ chiến, nhân hàng vì nhân,
Còn Trời còn nước còn non,
Cái tình yêu lớn vẫn còn lương tri.

Chim khôn tìm tổ để quy,
Người khôn tìm đáng từ bi để phò,
Dân giàu biết trọng Quốc Gia,
Nước sang trọng đức Trời cho thái bình.

Từ bi lòng bỏ đồ đao,
Vị tha cao quý hơn giàu thi thơ,
Vượt qua các lớp y tờ,
Thiền sư phải đạt thiền cơ để thành.

Lòng bình trí tuệ phương sanh,
Nước bình sách lược tu hành cho dân,
Dân tu khai mở tinh thần,
Quan tu quan đắc chánh nhân dựa kê.

Vị tha nhân sĩ tu về,
Cả ba đồng Đạo Bồ Đề cao sang,
Phật trong nước trở kỳ quan,
Lòng dân có Phật Thiên Đàng lập ra.

Bạc trung trả nghĩa Quốc Gia,
Bạc nhân trả hiếu đạo ta thành rồi,
Nhân tài có đạo dựng xây,
Càng cao nhân chí càng đầy hiếu trung.

Tự nhiên thấu lý vô cùng,
Mỗi lòng mỗi dạ thủy chung đủ đầy,
Nhẹ mình Rộng hiệp cùng mây,
Nhẹ lòng phát huệ chỉ bày văn minh.

Nhẹ tâm tim lớn đại tình,
Nhẹ nhân truy đạo đại hình trở hoa,
Hiển trung bậc chí minh phò,
Hiển nhân bậc đạo biết lo tu hành.
Hiển lòng nghĩa vụ không danh,
Để cho dân quốc tu thành chơn nơn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trọng nơn dân dứt đòi cơn,
Trọng hiền hiền sĩ quên cơn hận thù,
Trọng tình tình lớn trùng tu,
Đồng thanh xả kỷ xả thù lương tâm.

Đánh chuông Linh Khứu truy tâm,
Tâm nghe Linh Khứu không làm đường ra,
Bồ Đề thanh tịnh lòng ta,
Tự nhiên huệ giác Di Đà chỉ cho.

Thành lòng bước xuống con đò,
Qua sông Bỉ Ngạn đấn đo tỏ tường,

Tại sao Phật chẳng Tây Phương,
Vào trần độ thế mở trường tâm linh.

Phật còn quên quý thân mình,
Giữa trần giữ chợ viết kinh cho đời,
Mình còn chưa thức thiên thời,
Chưa quên thù hận để người độ ra.

Tự nhiên trực giác cái ta,
Ta là ai vậy Di Đà tự tâm,
Ta là ai của thế nhân,
Tim là ai vậy mộng trần bao vây.

Ta là ai sống ở đây,
Ta là ai giữa đời này đời sau,
Ta là ai giữa ba đào,
Ta là ai đến Công Tào tiền đưa.

Vào trần quên kiếp thừa xưa,
Làm người quên lúc thiên cơ Tiên Thần,
Không tu quên hết cái chơn,
Cây đèn trí tuệ hết ngọn cạn dầu.

Quả nhân ta đã đầu đầu,

Được thua ta đã ứng hầu thời gian,
Đã từng đập lửa không than,
Đã từng ngâm muối mặn tràn chất chua.

Tình đời này thắng mai thua,
Mình tranh người đoạt bao giờ mới an,
Được thua ngộ lớn miễn bàn,
Có không giáo lớn biết an chính mình.

Trường đời trong kiếp phù sinh,
Muốn tu cho khỏi chìm mình thế gian,
Tuồng đời nay tụ mai tan,
Lúc thì nghèo đói lúc sang tốt cùng.
Đến già thủy đổ bình tung,
Có ai sống đến vô cùng đời nay.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn hàng sợ quá ăn chay,
Đạo trong không ngộ đạo gây muốn khùng,
Một là ngồi tụng nỗ kinh,
Đánh chuông cho vỡ nhân tình thế sanh.

Đặt mình đại giác cao tăng,
Tới đâu cũng muốn thân dân lay chào,
Đem cây đúc tượng thờ cao,
Cho người lay gỗ tiền vào chùa ta.

Quyên nhiều nợ đủ bá gia,
Tu không đắc đạo nhân qua qua quả về,
Lực trong nhân quả BỒ ĐỀ,
Tay thu tay trả ai mà không tin.

Nếu không thành Phật được mình,
Kiếp sau cày cấy như tình trả vay,
Tu tham hóa được trâu bầy,
Ra đồng cày cấy hằng ngày trả công.

Còn hàng làm biếng chờ ăn,
Làm bò kiếp tới trả bằng sữa tươi,
Bởi không giác ngộ giữ đời,
Chữ tu là sữa cho đời sạch thanh.

Còn hành là nhạt tranh danh,
Nhạt dần thế tục để thành Tiên Gia,
Còn tu là luyện đó mà,

Luyện nhân luyện tánh tìm ra tim Trời.

Được tim rồi luyện không tôi,
Đề tim sanh hóa vào Trời Đại La,
Luyện tim thoát kiếp người ma,
Luyện tim dứt khoát chánh tà đề minh.

Luyện tim phát huệ trong mình,
Luyện tim sanh đạo hiển tình thủy ngân,
Luyện tim mở cửa chơn thân,
Tiềm năng tim mở linh thần tiền đưa.
Luyện tim tim mở huyền cơ,
Vào trong không tướng thiên cơ am tường.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tim đưa ta đến Tây Phương,
Tim đưa ta ngộ thi trường Như Lai,
Ngộ tim không tướng thiên tài,
Tim sanh trong cõi Bồng Lai khó gì?

Được tim được đức Đại Bi,

Được tim nhân thượng trí tri nhân về,
Tim thanh thơ phú dựa kê,
Chỉ Trăng tim hiển Bồ Đề diệu linh.

Trăng soi tim kết thiên tình,
Biển Trời qua lại thình thình vô cùng,
Tròn đầy tim dứt trái ngang,
Thừa thanh tim giải cao sang để tình.

Nước trong tim hiển oai linh,
Trăng khuya thanh sáng hiển tình trong tranh
Thiền sư tô vẽ thánh anh,
Thiền sư tô vẽ đạo lành thiên nhiên.

Thủy triều vào núi thủy yên,
Trăng treo trên đỉnh lòng riêng mới thành,
Nước hòa thành điển nước thanh,
Hóa mây nước đó nhẹ thành vân du.

Đi vào trong đại tim tu,
Mở ra sáu cửa thiên thu ý Trời,
Đem tim vào cửa trùng tu,
Sáu thẳng nhận được tim từ Phật Gia.

Tim vào thần ấy là ta,
Nhìn Trăng luận đạo Hằng Nga giữa Trời,
Đến đây tim thức thiên thời,
Tai nghe Phật dạy những lời thanh ba.

Tồn tim nhìn cõi Hằng Nga,
Đại danh thường nguyệt, đại gia chỉ Trời,
Mắt thiên thấy được tình đời,
Tai nghe lại được những lời giảng kinh.

Mới hay tim ngộ ra mình,
Thấy điều chơn thật vô hình đạo gia,
Nghe điều giải thoát cái ta,
Sự nghe giải thoát tâm qua cung Trời.

Về sau thấy biết dường thôi,
Nghe như ngừng giọng thiên thời thấy nghe,
Để cho thấy biết chánh hành,
Tự nhiên nghe thấy vô tranh rõ ràng.
Từ đây nghe thấy Thiên Quang,
Đại tu vào cửa hào quang tròn đầy.

**Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.**

**Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**

- Hết Quyển. V -

Quyển. VI

Phật Di Lạc Quờn Nguyên

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị trước khi nghe kinh; Phật Di Lạc quờn nguyên là Tâm Kinh của thiên sư và hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh này nên ăn chay mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hiệp chất xám của Chín Trời, để dòng thanh quang của Bạch Vân Kỳ Tâm Kinh làm món ăn tinh thần.

Cho Vua làm tròn đầy đạo ái quốc chi dân, cho Thần Tiên trình sáng đạo thần trung làm tròn đầy sự tiết độ sứ, cho thiên sư tha kẻ thù để được tướng phù trợ Quốc Gia, tha thù để đắc đạo ái quốc của người tu đạo.

Bộ Di Lạc Quờn Nguyên Tâm Kinh làm cho quân tử thuận lòng Trời chi ái cho dân, hiền thần mạnh về trung bảo nghĩa cho nước, học sĩ mạnh về trí làm giàu mạnh cho dân, tài nhân mạnh về đạo ái quốc làm tròn chi ái cho nước, cho Vua phục vị lại chơn tình của đạo ái quốc.

Như người quân minh yêu học sĩ, thần minh yêu Quốc Gia, thiên sư yêu nước sanh ra mình. Vì vậy mà ta tha vạn thù cho nhà được lương tài

học sĩ, nối chí tu thiên dăng ái vào Quốc Hồn Việt Nam mà chúng ta tôn thờ gọi là Đấng Tổ Phụ Rồng Tiên.

Nước được sự mạnh đức của hiền thần, nhà được trí tuệ sáng như Chư Thánh, dân được giàu quốc trị sướng như Tiên, Vua quan dân đồng tu thân vì đạo nước hiền như Ông Phật, đạo danh tướng thẳng vạn quân, đạo thiên sư tha vạn thù để thành đạo. Đó là món ăn tinh thần hoa sáng, tinh hoa sáng suốt của thần linh mà hàng trí tuệ không thể yếu về chí ái yêu nước.

Tất cả nhìn vào sự chí ái của Thượng Đế Ngài nói.

Thiên sanh nhân hà nhân vô lộc,

Địa sanh thảo hà mộc vô căn.

Một xã hội đến văn minh chỉ có thiếu lòng bác ái của những bậc trị quốc, thiếu lòng từ bi của hàng trọc phú và quý công danh, nếu thiên sư hiền dăng lòng bác ái, Vua hiền sự ái mộ hiền tài thì người giàu biết thiện niệm bố thí lòng nhân, kẻ nghèo thọ ân Trời Phật tu thân tích đức thì Trời nào tận thế giới, thế nhân với đứa con hiếu nghĩa vương tròn đạo đức. ‘‘Như Quốc Gia

tương hưng thiên sanh dị nhân, Quốc Gia tương vong tất sanh yêu nghiệt”.

Nên Bộ Di Lạc Quờn Nguyên sẽ giúp cho nước được chánh văn, thần được chánh trung, tướng được chánh nghĩa, dân trở thành thiên sư dưng ái và dưng tấm lòng bác ái tu nhân. Cho Quốc Gia được hiền thần bác ái cho đạo nước ái tha.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Nghe kinh Linh Khứu tan mây,
Thấy dường không thấy chơn Thầy hiển ra,
Nghe trong cái giáo vị tha,
Thấy trong siêu giới lòng ta không trần.

Tánh hòa mây đạp đằg vậ,
Cỡi Rồg cỡi Ngựa vào tằg Đại La,
Cỡi Sen vào cỡi Phật Gia,
Làm cho cái thấy trung hòa vô biên.

Cái nghe sanh lý Kim Thiên,
Tâm Kinh khai mở hiểu liền ý kinh,
Lên cao học đạo vô hình,
Nhà Trời Tiên Phật đệ huynh một bầu.

Sao Trời pháp lực biết thấu,
Khí thanh biết chứa gieo cầu tùy duyên,
Ăn đào được thưởng Đạì Thiên,
Uống trà rượu tánh tuyên hiền thanh ba.

Có không trong việc người ta,
Ông tu ông đắc bà tu bà nhờ,
Ở trong nghe thấy huyền cơ,
Tiềm năng mở cửa chứa kho Kinh Trời.

Học cho nhu dứt các lời,
Luyện cho tròn tánh của Trời đạo linh,
Yên nghe yên thấy vô hình,
Tìm ra sở học vô thính trong Trời.

Đến đây ý tịnh dăng ngôn,
Chữ nghe như được Càn Khôn chỉ bày,
Chữ nghe như phá ngũ mây,
Như an ngũ đức như thay đổi mình.

Nghe ra thiên giải thần minh,
Rửa cho sạch cõi thất tình trong ta,
Thất Chơn hiển cảnh thần qua,
Nghe ma chơn thật ấy là chơn Tiên.

Nghe Trời Vương Pháp chơn truyền,
Dạy lời nghe được đạo huyền thanh cao,
Từ tâm nghe Phật đưa vào,
Chứa lòng từ ái nâng cao pháp thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mỗi thời nhập định giao Thiên,
Nghe thông thiên học tâm xuyên mỗi thời,
Mỗi thời nghe đạo minh tâm,
Cạo sạch tám kiếng huyền thâm diệu kỳ.

Cõi từ Phật dạy đức bi,
Cõi nhân bất sát tường vi thiện lành,
Sự nghe sống lại trong mình,
Từ bi hiển giáo ta thành đại bi.

Nghe rồi tim mở lối đi,
Nghe rồi thông huệ diệu kỳ Linh Quang,
Chánh kinh càng học càng sang,
Chánh nhân càng hiểu càng an chánh thiện.

Chánh tư duy mở đạo minh,
Ở trong chánh định hoàng sinh con Trời,
Nghe cho am hiểu đường Trời,
Để thi thiện giác thành người Phật Gia.

Luận bàn cái thấy trong ta,
Trái tim biết thấy ấy là chí nhân,
Thấy trong Quán Thế vô trần,
Quán Âm thấy đạo quên thân độ đời.

Di Đà thấy lớn Đạo Trời,
Nguyễn đưa sanh chúng vào ngôi Niết Bàn,
Quên mình quả vị Phật Vàng,

Quên mình để thấy con đường dạy nhân.

Quán Âm thấy cảnh thế gian,
Chúng sanh vô đạo lập đường vô minh,
Sợ Trời phạt nặng thế tình,
Không còn thuốc chữa nguyên thân người ta.

Mới quên cái thấy của Bà,
Diệu Âm quả Phật trên Tòa Bảo Châu,
Nhất từ cứu thế cho rồi,
Thế bình ta mới vào châu Như Lai.

Thấy dường không thấy ai hay,
Phật dường không Phật đạo này ai cao,
Quán Âm chỉ thấy tình sâu,
Quên mình cái thấy cao sâu sang giàu.
Di Đà thấy Phật là nhân,
Cũng quên mình có cái thân Niết Bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cả hai hiển ái rõ ràng,

Thấy mà không thấy để ban tinh thần,
Những hàng nhân chẳng ra nhân,
Lại là ngược lại đạo chân của Trời.

Phật quên mình để cứu đời,
Đời không tự giác giác thời cho ai,
Chữ tu là đổi tâm nhìn,
Luyện tim cho chánh luyện tình cho linh.

Thiên thời Phật xuống dạy mình,
Phải về tu lại thân mình mới tròn,
Quán Âm Bát Nhã vẫn còn,
Đưa người biết sửa đường mòn mà đi.

Đưa hàng biết lý Vô Vi,
Đại Thừa Vương Pháp luyện thi để về,
Rửa tâm rửa lý nhà quê,
Đi thi phải học tựa đề đề vô.

Ai thanh mời đón lên đò
Ai tu Tân Pháp chở cho nhẹ nhàng,
Cuối kỳ ta cũng đưa đàng,
Cho tròn chữ nghĩa ba lần khoa thi.

Chở hàng thay đổi giáo thi,
Thay vào Tân Pháp chu kỳ Long Hoa,
Chở hàng Bồ Tát chễ đò,
Vào tu Tân Pháp giúp cho thượng kỳ.

Chở hàng học sĩ đạo tùy,
Biết thiên thời đổi hướng đi mặt Trời,
Chở hàng theo học Thánh Nhân,
Theo Thầy phò đạo luyện thần tịnh yên.

Chở hàng đệ tử Chư Tiên,
Học khoa Di Lạc bí truyền cao minh,
Vô Danh Thị đạo vô tranh,
Ta phò Di Lạc độ hành thế gian.

Biết thời thay đổi nhơn quang,
Thiên tình chỉ mở thế gian một kỳ,
Có câu bất tỉnh chơn như,
Thầy về thành Đại Tôn Sư kỳ này.

Ta phò chơn lý của Thầy,
Cùng chung cứu thế cùng ngày vinh quang,
Lập ra cái nước Thiên Đàng,
Cho dân chi đạo mở màng thượng kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy cao thế giới văn minh,
Sống ngoài đời sống hữu tình người ta,
Cũng không động ở xa hoa,
Không tranh đời sống người ta với mình.

Ấy là bình đẳng văn minh,
Giúp nhau tiến hóa thần kinh nhẹ nhàng,
Rồi nhìn cái thấy thế gian,
Thất tình trói buộc tình tang dở tình.

Bởi chưa tu đạo quên mình,
Nên không đủ đạo để bình được,
Thấy trong cái thấy Ta Bà,
Dường như không thấy gọi là an nhiên.

Để cho học thấy chơn truyền,
Trái tim nó thấy cảnh thiên cao siêu,
Đại tình thấy vượt biên yêu,
Mới đem tình lớn để siêu linh hồn.

Tim sanh sự thấy Càn Khôn,
Thấy mình đôi cực linh hồn xuất ra,
Thấy tình tình giải oan gia,
Thấy duyên duyên độ bước qua sóng tình.

Thấy trong thế giới vô minh,
Đa tài tài trói sống tình chưa an,
Con danh vị kỷ buộc ràng,
Danh trong tranh đấu tình tàn theo danh.

Biết bao tài tử giai nhân,
Họ đều nhìn thấy đường trần công danh,
Đời người phấn đấu để tranh,
Cuối cùng thân hóa không thành được chi.

Danh theo tài khí danh thi,
Tài theo nhân phẩm lại thi không dừng,
Thế gian lửa dục không ngưng,
Càng khêu lửa dục càng hừng càng cao.

Biển tình đua bậ vào nhau,
Sóng tình phiêu bạc đi vào bể dâu,
Thuyền tình lụy bởi gió câu,

Càng xông vào bão toại đầu bá gia.

Có câu tình lớn biết hòa,
Làm cho biển lặng tức là sóng yên,
Khéo tu không để chìm thuyền,
Biết thông phong thủy để yên chế thời.

Còn người không biết cứ bơi,
Toại đầu vì gió nổi trôi vì tình,
Nơi nào cũng cửa vô minh,
Cửa nào cũng cỗi thất tình lại qua.

Con người được phước sanh ta,
Cũng trong lửa ấy mà ra là người,
Giang sơn trung đỉnh ở đời,
Đều trong trường ấy như Trời dạy nhân.

Thấy đi kim cổ phù trần,
Thấy đi Tam Giáo cái nhân chưa thành,
Thấy đi phù bá lợi danh,
Thấy kim thấy cổ thấy nhân ai tròn.
Đường tu hết khuyết lại mòn,
Người này đến lập đường mòn để thi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Về rồi kẻ khác lại đi,
Lâu dần cây mọc lấp đi đường mòn,
Còn bao cản trở núi non,
Còn bao thời tiết chặn đường người ta.

Mới hay trong cõi Ta Bà,
Muốn đi nhiều lắm bước ra cùng đường,
Hết đường chờ Phật Tây Phương,
Vào đây rước kẻ đạo trường thẳng.

Thấy nhiều cái thấy tinh ma,
Lòng người nay chánh mai tà tỏ chưa,
Sáng hừng chiều lại làm mưa,
Sáng vui thì thẳng, chiều thua thì buồn.

Thất tình là đáng sư môn,
Dù qua lộn lại đại khôn đủ màn,
Trần tình thế tục chưa an,
Nay yêu thì ái đàng hoàng để yêu.

Giận lên phù phiếm đủ điều,
Đánh cho tan biến chữ yêu thất tình,
Biển êm dựng sóng thành thành,
Tình nào không phục sóng tình bỏ đây.

Giận lên tình ấy hóa mây,
Cường phong nổi bão tình này phải tiêu,
Thất tình là thứ chớ trêu,
Khi yêu khi hận phiền điều vô chừng.

Yêu thì ái hỷ thủy chung,
Còn khi nó hận vô cùng quý ma,
Có ai làm kiếp người ta,
Chưa từng đem ném ái hà tuyệt thân.

Thất tình như bảy áng vân,
Lợi to thì hại cũng gần một bên,
Danh to bia lớn càng lo,
Sợ tên nó bắn khó dò đường qua.

Giàu to sợ trộm đó mà,
Ngày đem lo giữ cái gia của mình,
Tài cao lại sợ thiên tình,
Cái thời kỳ hết đời mình sẽ tiêu.

Đức cao thì sợ quý yêu,
Trá hình trá lý làm nghèo đức nhân,
Vị cao lại sợ người tranh,
Mất đi thì chết cái danh đại thần.
Công cao lại sợ công tranh,
Giết người bịt miệng để thanh với đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy đi nhân tướng của đời,
Thấy đi tài trí thiên thời đạo gia,
Thấy đi sáu nẻo Ta Bà,
Thấy mà không thấy mới là thông minh.

Ái hà là cửa tam sinh,
Đời này kiếp nọ như hình với thân,
Thiên sư thấy nguyệt chỉ trăng,
Ở trong tình ấy tình thần đạt siêu.

Thấy ra thông hiểu thiên điều,
Thấy ra cái đọa cái siêu của người,

Thấy ra giả thoát tình đời,
Lập ra sự thấy thiên thời kỳ ba.

Thấy rồi không thấy an gia,
Niệm kinh Lục Tự Di Đà để vô,
Vào trong cái thấy bồi tô,
Ta cùng Đức Phật Hư Vô đạo màu.

Toàn Sen du học Ngũ Châu,
Ra vào không giới như Trời với ta,
Tịnh phong an khí tâm hòa,
Ngay vui trong cái nở hoa tâm điền.

Thấy trong các dải nhân duyên,
Thấy trong cái sống vô phiền vô tranh,
Thấy trong cái đức an lành,
Thấy trong thiên giác hóa thành Phật Quang.

Thấy ta kiếp trước bạc bàn,
Thấy ta bao kiếp đàng hoàng văn minh,
Thấy ta về cõi không tình,
Thấy ta xuống kiếp ba sinh làm người.

Thấy trong biển giác của Trời,

Cá to tự tại bình lời hóa Long,
Biển bình chẳng có đông phong,
Bốn thời an đỉnh xuân lòng trở hoa.
Bao nhiêu Tiên Phật thuyền đưa,
Vào bờ Bỉ Ngạn nắng mưa không về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo trần rước chúng không chê,
Đạo đời thông lý không mê phù trần,
Được thua trong bảy áng vân,
Mở ra tuần pháp mây thần trở che.

Biển Trời bình lặng thấy nghe,
Thấy nhiều không thấy mới là văn minh,
Để cho sự thấy ngộ mình,
Rồi đem cái thấy phục sinh lại lòng.

Quân bình cái thấy vào trong,
Thấy mà không thấy lửa lòng lặng an,
Thiên cơ nhờ thấy bạc bàn,
Thiên cơ nhờ thấy Trời ban Đạo Trời.

Biết thời thấy Cá hóa Long,
Biết Tiên hóa Hạc, thấy Rồng dâng hoa,
Ngồi chung trên đám Sen Tò,
Di Đà lái chiếc thuyền to để chờ.

Thuyền Trời không đậy thiên cơ,
Rước người không tướng thiên cơ vào thuyền
Đạo chơi thấy Hạc chở Tiên,
Thấy Rồng chở Thánh thấy thiên chở nhân.

Thấy Tiên tu sạch phù vân,
Thấy nhân tu sạch bụi trần thì lên,
Tiên Nhân phải đủ sức bền,
Di Đà có sẵn bảng tên đạo hiền.

Thấy trong Bồ Tát du Tiên,
Lái Thuyền Bát Nhã du miền thế gian,
Rước người thiên định tánh quang,
Rước hàng thiên giác mở màn tân canh.

Rước hàng đệ tử Quán Âm,
Rước hàng Tân Pháp tu theo Đạo Trời,
Đại Thừa Vương Pháp cao ngôi,

Như Lai Tâm Pháp của Trời ân ban.

Pháp thân như ý bạc bàn,
Học Kinh Như Ý mở đàng thông linh,
Đề tử Di Lạc văn minh,
Vào trong nhập thất thiên tình rước đưa.

Đề vào các lớp Đại Thừa,
Đề thành Hộ Pháp thiên cơ cho Trời,
Đề vào cơ ngẫu cao ngôi,
Đề thành đạo lớn trong Trời kỳ ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy Trời lập Hội Long Hoa,
Lập dân của Phật, lập nhà Nam Bang,
Thấy hoa dâng Phật Đạo Vàng,
Quy y Tam Giới hào quang tròn đầy.

Thấy Ông Di Lạc thay Thầy,
Thỉnh kinh Tân Pháp triều linh quý thân,
Bốn phương tòng bách quy chơn,

Còn trong biển lớn cá ong quy hàng.
Vào Trời mở cửa Tam Quan,
Thay Thầy lập đạo thế gian thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy Trời ân xá nhân sinh,
Nhờ hàng Tân Pháp hiến tình dâng hoa,
Nhờ ơn Cổ Phật Di Đà,
Chịu đưa thiền giác giúp người nhơn.

Nhờ ơn Cổ Phật Phổ Đà,
Cho Quan Âm xuống hộ phò Thánh Nhân,
Cảm Ơn Tam Giáo Tiên Thần
Mở đường hộ pháp Kim Thân của người.

Cảm ơn Trời mở thiên thời,
Phật an địa đạo các ngôi vững bền,
Thấy vậy ai cũng muốn lên,
Ai tu Tân Pháp đạt nền Tiên Gia.

Có Trời có Phật có Cha,

Đồng thanh tương ứng mới là thông minh,
Thấy trong thiên thể vô hình,
Biển yêu Trời giữa nhân tình thế gian.

Rửa bầu khí quyển cao sang,
Vá bầu khí quyển để an khí lành,
Rửa vòng ô thước vô minh,
Để cho thế giới phát sinh đạo huyền.

Rửa bầu thất giới vô tim,
Sanh ra giác ngộ đi tìm Như Lai,
Rửa mày ô nhiễm ngày nay,
Để cho thảo dược được ngày thẳng hoa.

Thấy trong Tam Giáo thuyền to,
Quy y theo Phật về nhà dịch kinh,
Tám phương thế hội điền vinh,
Vào nhà Nam để dịch kinh của Thầy.

Thỉnh cầu Tân Pháp đời nay,
Làm cho Phượng múa Rồng bay tốt lành,
Làm cho thế giới tu thanh,
Làm cho thế giới thái bình âu ca.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thấy quần anh hội Nam nhà,
Thỉnh Ông Di Lạc đại khoa giảng truyền,
Nước Nam đến lúc cầu hiền,
Động lòng Trời Phật nên yên đạo nhà.

Từ đây tứ Tổ Quy Gia,
Thấy mà không thấy đạo ta thành rồi,
Thấy nhân xứ xứ quy Trời,
Thấy Quần Tiên Hội trong đời truyền nhân.

Thấy Tiên mở cửa tinh thần,
Vạn Thuyền Bát Nhã rước nhân học Trời,
Thấy cơ thiên tạo đôi đời,
Thấy Phật niệm pháp dăng thời Lục Châu.

Thấy dân hết khổ lại giàu,
Thấy người quy đạo tu cao tình thần,
Thấy Trời ban xuống ngũ nhân,
Để gìn năm đức cho trần giác tha.

Thấy bầu nhân ái sinh ra,
Thấy Tiên đắc đạo thấy nhà Lục Châu,
Nhân gian thấy đạo vào cầu,
Tu hành Tân Pháp giữ đời đắc Tiên.

Thấy người thanh tịnh vô biên,
Giữa đời như thể Thần Tiên trên Trời,
Thấy ao Tiên hiển trên đời,
Người vào đó tắm lột thời xác thân.

Tắm rồi người đẹp như Tiên,
Thần thông không cánh mà bay giữa Trời,
Không già không trẻ người ơi!
Bình bình được sống tuổi đời vạn năm.

Thật là hạnh phúc khó tầm,
Tự nhiên đất Phật sanh Thần Thánh Tiên,
Thấy ngàn năm đắc đạo thiên,
Toàn cầu tất cả thành Tiên nhẹ nhàng.

Ở trong Trái Đất phát quang,
Thuần dương đắc đạo vào hàng Trung Thiên,
Ba ngàn đệ tử thâm miên,
Niệm kinh đưa đất hậu thiên về Trời.

Tự nhiên Trái Đất sáng ngời,
Ngũ hành đăc đạo vào Trời Tiên Thiên,
Niết Bàn trên đất lập liền,
Chúng sanh thành đạo chơn truyền kỳ ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Ở trong cái thấy bình ra,
Thấy cho tốt thấy ở nhà Nam Bang,
Thấy cho nó được Niết Bàn,
Thấy cho nó được vô vàn đẹp xinh.

Ở trong cái thấy thái bình,
Bình lòng để thấy thần minh cho đời,
Hỏi ai muốn thấy Đạo Trời,
Vào đây để thấy vạn lời thông linh.

Thấy đi thiên lý vô hình,
Thiên cơ cũng có đủ tình người ta,
Phật xưa thấy lộ mở ra,
Rước người qua lộ vào nhà Phật Tiên.

Đời nay ta thấy đạo huyền,
Lập đời an chánh thành Tiên trong đời,
Mới an cái thấy của Trời,
Mới an cái đạo của người kỳ ba.

Thấy rồi tinh tấn đó mà,
Tu cho như ý mới là thiện minh,
Được thua nhờ ý chí mình,
Tu theo tâm pháp tâm kinh mới thành.

Thấy rồi phục hóa tâm thanh,
Đại Thừa Vương Pháp mới thành thánh tiên,
Bình lòng tìm đạo chơn truyền,
Tìm Ông Di Lạc pháp thiền Long Hoa.

Thấy rồi thiền giác tự lo,
Trường Tiên sắp mở thiên đò sắp đưa,
Đi vào Tâm Pháp Đại Thừa,
Tham thiền nhập định cho vừa thời gian.

Thấy cơ đi trể cơ ngăn,
Thấy đò đi trể bề trần không ra,
Thấy nhân chưa chịu quy gia,

Ai tu thấy được cái ta thiên thời.

Thấy cho cùng lý tận lời,
Thấy cơ tận diệt, thấy Trời phải nhanh,
Chí trung thi đạo mới thành,
Nhân tri trí đắc mới thành đạo gia.

Thấy hồ không cá mà câu,
Ngồi hoài sanh tặc, ngồi lâu nực cười!
Không vào khó học câu sư,
Không trường ai nhận không Trời ai cho.

Cũng không có lão đưa dò,
Ai đưa qua biển ai dò cạn sâu,
Lấy đờn ta giảng cho trâu,
Nước tắm cho vịt để lâu nực cười!
Không Thầy điểm hóa sao sư,
Không duyên câu Phật ngồi không được gì?

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Chữ tu là mở tư nghi,

Tại sao tu kiêu vô tri trong đời,
Ba ngàn năm tụng đã rồi,
Hai ngàn ngàn năm ngồi chờ cá không ăn.

Chỗ nào là chỗ ngu trần,
Ngồi câu không cá lại than trách hồ,
Hồ rằng mày quá ngây thơ,
Tại không sanh cá mày chờ làm chi!

Tại mày không biết thị phi,
Trắng đen thời cuộc huyền vi của Trời,
Núi kia đứng vững đời đời,
Hồ kia an tịnh không lời thở than.

Bỏ vì nó hiểu thanh nhàn,
Mỗi kỳ tuồng hát có phần khác xưa,
Mày đem cái đạo Tiểu Thừa,
Vào Trường Đại Học Thầy cô chê liền.

Tại mày hấp thu chưa quên,
Ngâm lâu trong nước đóng phèn thấy ghê!
Cá kia nó sợ nó chê!
Môi kia nó chán nhà quê tại mày.

Ngàn năm mảy giữ chỗ đây,
Thả câu hăng ngày cá chẳng chịu ăn,
Bởi vì con cái tinh thần,
Hóa Ròng ra biển đặng vãn lâu rồi.

Nhìn mảy nó sợ mắc câu,
Nhìn mảy nó sợ cái ngói đóng phèn,
Bây giờ nó sống không quen,
Ở trong hồ nhỏ gài then cực hình.

Ngàn năm mảy có đứng nhìn,
Cá kia chẳng dám hữu tình thủy chung,
Ngôi lâu cá tưởng mảy khùng,
Món ăn của cá chẳng dùng được đâu.

Cái hồ xưa đó đã hôi,
Nước trong hồ đó đục ngầu góm ghê!
Sao mảy không biết tự chê!
Kêu tao về tắm góm ghê thể hình.

Làm cho ô nhiễm môi xinh,
Thần Tiên thấy dịch bỏ mình chạy xa,
Xin mảy thương lấy cá già,
Đừng câu tao nữa thật thà cảm ơn!

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Huống chi tao đã thành Rỗng,
Biển Trời qua lại thông dong vô cùng,
Tự nhiên mà bảo tao vẫn,
Thề non hẹn biển tấn tần ngày xưa.

Hẹn thề rồi bảo tao đưa,
Luật Trời lỏng lộng vải thưa che mình,
Thôi đi cái nợ ba sinh,
Thôi đi cái tình nghi kỵ Thần Tiên.

Giác mê do ở tâm điên,
Tham thiền giác ngộ sẽ thiên lời này,
Thấy đi cái thấy an bày,
Thiên thời mỗi cuộc Rỗng Mây khác hình.

Thủy chung phải giác ngộ mình,
Đề trong cái thấy thần minh là Thầy,
Tự nhiên thay đổi hướng đi,
Thầy vẫn ta hóa thảng ngày thủy chung.

Mới thanh bình thủy tao phùng,
Thầy thi ta đậu vô cùng thông minh,
Liễu rồi nhờ ngộ chán hưng,
Ngộ Thầy phải hiểu tình chung đại đồng.

Bây giờ cá đã thành Rồng,
Chuyện xưa của cá hóa Long không bàn,
Cùng nhau khai mở không gian,
Cùng nhau bàn bạc đạo tràng thanh cao.

Cùng nhau cộng lạc phong trào,
Đồng thanh tương ứng nối vào Hư Không,
Đến đây học đạo của Rồng,
Vấn như mây vũ thỏa lòng thi thơ.

Gió thổi thành nhạc đưa thơ,
Nhạc ra hòa tấu thiên cơ thi thần,
Gió hòa mây trở ngũ vân,
Lấy mây làm đất, lấy trăng làm bài.

Phong thanh gió mát cả ngày,
Trăng thanh ban lý thi tài trở hoa,
Vui trong Trời nước bao la,

Nơi nào cũng một đại gia của mình.

Tâm thanh chơn lý khai minh,
Tiên Thiên phong thủy hữu tình biết bao,
Thần Tiên qua lại vui chào,
Chim muôn thú lạ bay vào đi ra.
Bởi vì Trời lớn là Cha,
Vạn linh Tiên Giới vui hòa tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Xoay bầu khí quyền linh thiêng,
Xoay tình hoàn vũ hóa duyên mình về,
Men thiền say đến không chê,
Không còn chấp cảnh nhà quê thế trần.

Tùy duyên độ các linh căn,
Vì tình mà độ vì nhân mà đồng,
Đến đây mới thấy tài Rỗng,
Thông thiên nó nhận Tổ Tông rõ ràng.

Cũng vì biết lý tu thân,

Trong hồ nó hóa vào tầng Thượng Thiên,
Theo ta tu đạo tự nhiên,
Tâm sanh sáng trí, tánh thiên mở mang.

Tự do trong cõi ba ngàn,
Nơi nào cũng một Niết Bàn tự do,
Được trong không đó dứt lo,
Đạo trong không đó hết dò cạn sâu.

Nơi nào cũng biết thiên thời,
Nhẹ lòng giải thoát nhẹ đời thặng hoa,
Thành Rồng quên cá nhỏ to
Chỉ đường chí thiện hẹn hò nơi đây.

Niết Bàn là chỗ ngôi Thầy,
Các trò về được là ngày vinh hoa,
Đến đây hộ ngộ tâm thiên,
Bồng Lai trước biển hiện tiên Ngư Ông.

Cá kia đã biến thành Rồng,
Còn ta lại hóa mây hồng vân du,
Qua cơ thiên lý trùng tu,
Mới hay hộ ngộ cõi này Long Vân.

Ăn mây nói chuyện với Rồng,
Tao phùng lý hội ở trong Vân Đài,
Mới hay ta tưởng thành mây,
Rồng kia giao cảm đổi thay thể hình.

Xanh rồi qua đến đen kình,
Màu đỏ màu trắng đi vào vàng y,
Thay hình đổi sắc phương phi,
Vào trong Tiên Giới huyền vi Thượng Tầng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Rồng kia hóa ngựa trắng ngàn,
Còn ta hóa cái Kim Thân ngọc ngà,
Vào trong Thiên Giới Đại La,
Vào trong Bạch Ngọc Hàn Lâm của Trời.

Học cho trí tuệ con người,
Học cho thông lý tỏ lời diệu năng,
Học cho kim cổ kỳ thân,
Học cho Tạo Hóa khai thân chánh kinh.

Học cho sức học vô tranh,
Làm cho thuyền pháp đưa mình Tiên Thiên,
Có không học để thông thiên,
Vào không ra có các miền Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Mới hay sức học Trời cho,
Hư Vô cái tánh khung phò cái tâm,
Muốn vào các cửa huyền thanh,
Phải không y pháp tánh lành mới trong.

Cũng như vừa học bụi hồng,
Rửa cho bạch tỵ sáng trong lạ lung,
Cũng như vượt khỏi hư trung,
Rửa cho sạch lý đại hùng tánh quang.

Quên lời lý đủ tự an,
Thông kinh chứa đủ cao sang tột lành,
Như hoa được trở hoa thanh,
Nhụy theo hoa trở thơm lành ý nhân.

Trong Trời sạch đức nhân trung,
Ngoài thời uyên bác thông công tỏ tường,
N như trầm tỏa tỏa ý hương,
N như lòng sáng sạch tỏa hương vị trầm.

Mùi trần dứt ý cao thâm,
Sống không ràng buộc cái nhân nữa rồi,
Qua dòng thế giới con thoi,
Sạch lòng tạp niệm hỏi đời ý Tiên.

Tham ngộ để mở cơ huyền,
Tham thiền an lạc như Tiên trên Trời,
Di ngôn tìm đến thiên thời,
Di tâm tìm được ý Trời trong ta.

Thanh tâm ý ấy tỏ ra,
Vào trong ý lớn Phật là ngụ ngôn,
Thần minh tìm của thiên môn,
Tánh linh dứt nghiệp đại khôn tình đời.

Dứt nhân lia quả dứt nhồi,
Dứt lòng phiền não nhìn đời giai không,
Cá còn biết hóa thân Long,
Rồng kia biết hóa thiên tông sắc màu.

Trong mùi Sen lại thanh cao,
Không lòng lòng sạch đi vào thiên nhiên,
Cho nên các giới siêu Tiên,
Đều thông cái lý tâm nguyên để lành.

Rửa lòng thề hẹn ba sanh,
Cao sơn trong trí cho thanh nhà Trời,
Sắc màu trời khắc che xôi,
Màu da trời trí con người trần gian.

Cả hai vì cái thân phàm,
Làm như bảo vệ cái tham da màu,
Trái tim sau trước hồng bào,
Năm màu tim cũng máu đào dư niên.
Còn sanh được cái Kim Tiên,
Vô phiền vô sắc vô phiền màu da.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Được tim mới thấy đạo ta,
Không màu chủng loại không tà chánh linh,

Năm ngôi tim cũng một tình,
Năm dây ngũ giác do mình phân chia.

Cuối cùng vì nó mà tranh,
Trói trong nhân nghĩa giựt giành màu da,
Đến tu giải thoát tim ta,
Mới hay sắc tục màu da là phàm.

Có câu bán đất gia sanh,
Bởi vì trong khí ngũ hành phân ra,
Sắc màu da thể người ta,
Do trong ngũ giới gấn qua Tổ Đường.

Nam thời đất đỏ đê cương,
Bắc thờ đen kịt loài nhờn đục tình,
Đông thì sanh hóa thảo tinh,
Tây trắng do cát tú tinh kết thành.

Vàng trung dung đê lòng nhân,
Năm phương sanh xuất năm thần khắc sanh,
Màu da tụ khí ngũ hành,
Sanh qua khắc lại dương trần điêu linh.

Bởi không tìm thấy tim mình,

Tường màu là thật, tường tranh là quyền,
Tường giáo là Hội Thần Tiên,
Tường trắng là chỗ chơn truyền đạo gia.

Suy lầm suy xét tình ma,
Giáo làm làm chánh với tà đấu tranh,
Trái tim vốn thật không màu,
Cái tình trong nó thanh cao giáo điều.

Bởi vì nó chứa biển yêu,
Trái tim nó thấy muốn siêu người phàm,
Chỉ rành thiên lý thánh tâm,
Muốn siêu nhân loại phải tìm tìm ta.

Trái tim không chánh không tà,
Trái tim siêu hóa màu da ngũ hành,
Trái tim vô khứ vô thanh,
Mà đây sức sống thiện lành chí nhân.

Trái tim ngọc bảo kỳ trắng,
Không giành sắc tộc không tranh sắc màu,
Thật là bình đẳng Trời cao,
Nhân tâm được nó đi vào nhà Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Trái tim không dữ không hiền,
Độ hiền lẫn dữ tiến xuyên thế tình,
Vượt qua năm cửa vô minh,
Vượt qua năm giới đao binh sắc màu.

Vượt qua năm khắc máu đào,
Vượt qua năm cái thành hào sát nhọn,
Trái tim là khối linh hồn,
Là con của bậc Chí Tôn trên Trời.

Đem tim dâng đến con người,
Để cho nhân loại biết Trời là không,
Không tranh trong cõi trần hồng,
Để tim đó tìm được Tông Tổ Trời.

Không lòng thế giới an ngôi,
Để cho thuận đạo lý Trời tìm ra,
Không giành lãnh thổ Quốc Gia,
Thái bình tim ấy dâng hoa cúng Trời.

Không phân màu sắc giống loài,
Để tim ấy được về Trời tự nhiên,
Không tham nhân quả trần duyên,
Để tim ta được giao tim giữa Trời.

Không cho tim Thánh con Trời,
Kim Tiên con Phật nghe lời Thiên Tim,
Đồng sanh trí tuệ đi tìm,
Đồng tu vượt khỏi trái tim năm màu.

Đồng sinh vào cõi Trời cao,
Đồng thanh tương ứng đồng bào nhà Tiên,
Trái tim hiệp thể linh thiên,
Làm đò trí tuệ giúp yên thế trần.

Trái tim có phép tu chơn,
Đưa người qua biển giải cơn nạn sâu,
Trái tim bất tử cao sâu,
Trong tim đại diện Đạo Trời sanh ta.
Tim tìm ra được Long Hoa,
Dâng tim vào khối tình ta của Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Trái tim vào được Đạo Trời,
Hào quang tỏ sáng sáng ngời cao siêu,
Thật tròn đầy khối thiên điều,
Thật tròn đầy khối biển yêu thiện từ.

Ba ngàn tim đó làm sư,
Dạy cho thiên hạ Đại Từ Đại Bi,
Thoát ly năm khối tư nghi,
Không màu không sắc trường thi rõ ràng.

Không còn giận thề lường tham,
Không còn phiền não ai làm nấy ăn,
Vào trần lại biết phù trần,
Vào nhân lại biết giáo dân thiện từ.

Trái tim đặc đạo làm sư,
Trái tim mở mắt thấy Trời mở ra,
Trái tim Thái Cực đó mà,
Trung tim sinh lực của Cha Mẹ Trời.

Âm dương giao kết tim tôi,
Đề tim Thái Cực về Trời Đại La,

Nhìn tim Tam Thể một nhà,
Ở trong lý đạo quờn ra đây rồi.

Thật ra tim ấy con Trời,
Trời cho tim ấy vào đời thông tim,
Ai tu cũng phải đi tìm,
Chính ta vốn thật là tim vô hình.

Trái tim thay đổi chỗ nhìn,
Ấy là tim chứa thần minh nhiệm màu,
Trái tim có chứa thiên thời,
Phật quang thanh tịnh sống đời chí nhân.

Tìm cho được nó là thần,
Tìm cho đạt lý cái nhân thái bình,
Mỗi lời đều có tim sinh,
Mỗi tình được tỏ thần minh đủ đây.

Phải chǎng tim ấy là Thầy,
Đi tìm sự sáng đủ đây thanh tim,
Ta không vướng bận ngòì nhìn,
Thâm thiên tim hiện thần minh chỉ bày.

Thiên Tiên thiên lý đổi thay,

Trần gian sách lược đời nay đổi liền,
Biết bao thâm kín tự nhiên,
Dạy cho tim học bí truyền xưa nay.

Mới hay có cả trong này,
Thiền sư giác ngộ không say tình đời,
Một mình thanh tịnh nghỉ ngơi,
Ta cùng tim học Đạo Trời cao minh.

Văn chương dân học cao thanh,
Còn phần triết học chỉ rành lối đi,
Một bầu thượng học Vô Vi,
Càng cao trí tuệ huyền vi nhiệm màu.

Thông thiên cái trí cao sâu,
Cái tâm cạo sạch cái cầu thông linh,
Võ sanh phép lực Huyền Kinh,
Dân sanh sách lược Thượng Kinh chỉ bày.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Tâm sinh tim ấy là Thầy,

Cái dư nó bớt cái đầy nó chia,
Cái không vào được dưng chia,
Cái người chê đó nó kê ra bài.

Thiên sanh tim ấy thừa tài,
Văn cao nó biết hóa đài văn ngôn,
Không trường học lại đại khôn,
Không danh nó thật danh môn chín Trời.

Trái tim thần ý cao ngôi,
Phân mùa thôi tiết đời cơ tuần hoàn,
Được thâm khí hạo thanh quang,
Được thâm Bát Nhã Phật ban đại hùng.

Được vào các cảnh Huyền Khung,
Được thân vô tướng sống chung Phật nhà,
An trong phép Phật an ra,
Đại bi phép Phật đại hòa tánh thiên.

Đến đây huyền hóa được thiên,
Đến đây tim đạo sanh Liên Phật Đài,
Đến cơ thiên lý ra tài,
Đến giờ lập được Thiên Đài trồng hoa.

Sơn tinh thủy tú hiển ra,
Quy y theo Phật học mà chánh kinh,
Bốn phương tám hướng tiến hình,
Quy y theo Phật thần linh một nhà.

Cúi đầu cầu bậc thay Cha,
Dạy trường Linh Khứu tìm ra tim mình,
Cúi đầu lễ bậc giáng sinh,
Thiền cơ chỉ pháp thông linh tu trì.

Đại từ xin hiển đức bi,
Đại duyên xin hiển đại tùy cho chung,
Kính xin Thầy cõi đại hùng,
Tha cho ngũ giác thủy chung chỉ bày.

Chúng sinh có tội với Thầy,
Làm sai thiên lý tu trì kỳ ba,
Nhờ Thầy xin tội với Cha,
Vào Cung Bạch Ngọc thứ tha cho trần.

Chúng Tiên cùng với Thánh Thần,
Hiểu sai nên chiến loài nhân thảm sâu,
Học sai cái chỗ da màu,
Bị tâm phân biệt diệt nhau để thành.

Hết đường cứu cánh nên tranh,
Nào ngờ tranh lại tanh bành thế gian,
Giáo không đủ lễ để an,
Đạo không đủ đức kinh hoàng gớm ghê!

Bỏ luôn thể giáo người chê,
Còn thua không chịu người hề gheo tru, ^h
Bể tình trong thế gian yêu,
Không tròn thiên chức cao siêu với Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên không dám gặp Cha Trời,
Muốn xuôi cho được muốn rồi cho xong,
Thật làm hổ thẹn mặt Rồng,
Chờ Thầy thành đạo được lòng Trời Cha.

Cúi đầu nhận tội can qua,
Làm cho thánh chiến người ta loạn cuồng,
Nhận mình có lỗi tài khôn,
Thay Thầy giành các ngôn Tôn Chúa Trời.

Đến nay hổ thẹn không lời,
Làm sao dám gặp Ông Trời mà đi,
Giữa Trời Ngũ Giáo đồng quỳ,
Xin Thầy tha lỗi từ bi trò về.

Từ đây hết dám hương thề,
Hết tham danh dục, hết mê hồng trần,
Sụt sùi thế giới năm ngàn,
Năm màu nay mới tầm đàng quy y.

Ta lời các vị đã thi,
Bài nào giải thoát cực kỳ thặng hoa,
Cho dù về hợp với Cha,
Tìm lời phân giải đạo nhà ngũ phương.

Chữ sai các đệ tử tường,
Biết sai như vậy là phương sửa mình,
Trọng ta là bậc cứu tinh,
Nghe lời ta ở trong kinh kỳ này.

Mỗi đệ học tập theo đây,
Sửa mình cho kịp cái ngày Long Hoa,
Ấy là phán xét kỳ ba,

Biết sai tự sửa thẳng hoa khó gì?

Còn vào đại thể huyền vi,
Lựa lời ta giải đạo tùy với Cha,
Đệ nên bất chiến để hòa,
Chờ ta lãnh lệch ý Cha thế nào?

Tự nhiên Tam Giáo hiển ra,
Quần Tiên lập Hội Long Vân giữa Trời,
Mời Thầy an ngự chánh ngôi,
Bốn phương lễ nhạc ta ngồi thông kinh.

Tham thiên khai mở Tâm Kinh,
Ở trong bốn triệu Tiên linh học bài,
Tâm kinh xuất hiện trên đài,
Mỗi trang kinh diễn theo mây văn hành.

Bốn phương kinh hiển thanh thanh,
Rõ ràng từng chữ văn hành chánh ngôn,
Thần Tiên bạt vĩa xanh hồn,
Thần kinh phép Phật ôn tồn hiển ra.
Bộ kinh dạy đạo thông ta,
Tình nguồn chánh định ta là ai đây.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nhẹ nhàng chữ hiển trên mây,
Thần Tiên ngồi học lại say điển lành,
Xưa nay nghe nói Tâm Kinh,
Chưa lần nào hiểu hiển linh như vậy.

Tâm Kinh chính ở tâm Thầy,
Bây giờ Thầy niệm mở mây kết vắn,
Trong kinh hiển chữ là thần,
Lập quang mỗi chữ trói Thần mỗi Tiên.

Bốn triệu kinh trói ngồi yên,
Phật Quang trói sạch Thần Tiên cõi Trời,
Thầy cười Huyền Tẫn xưa nay,
Tâm Kinh có đủ có đầy phép Tiên.

Một chữ trói đủ một Tiên,
Bốn triệu ngồi đó ngó lên mây Trời,
Trùng trùng chữ hiển mọi nơi,
Như mây múa hát như lời thanh cao.

Nói xong Thầy bảo mở ra,
Cho Quần Tiên học đó là Tâm Kinh,
Phép gì để thắng thần minh,
Đạo gì thắng được Tâm Kinh của Trời.

Chư Tiên quỳ lạy không lời,
Kinh hồn tảo phác hiểu thời Tâm Kinh,
Xin Thầy khai hóa chơn minh,
Dạy cho Ngũ Giáo Tiên linh học Trời.

Ta cười di thượng là Trời,
Sanh ra Di Lạc là người thế Thiên,
Thánh tâm trong đó là thiên,
Phật tim trong đó trói Tiên khó gì?

Chẳng qua bình đẳng để thi,
Thần Tiên giác ngộ thượng kỳ đẳng khoa,
Qua sông qua biển nhờ đò,
Còn tìm tìm phải dạy cho phép thiên.

Đi sâu vào cõi tam điền,
Mở ra thiên tạo con thuyền Vô Vi,
Được tim rồi học trí tri,
Được tim rồi luyện đạo tùy thắng thiên.

An đi các loại pháp Tiên,
Tranh tranh đấu đấu sao hiền được ta,
Hơn thua không giác là ma,
Được thua không bỏ là ta sai lầm.

Mỗi Tiên tu lại cái tâm,
Tâm ra tim giác là tâm vô hình,
Tới đây kết được thần minh,
Đi tìm tự giác thần kinh mở liền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phật trong tim đó là thiên,
Định trong tim đó huệ liền sanh ra,
Đạo trong tim ấy không tà,
Kinh trong tim ấy gọi là Tâm Kinh.

Mỗi câu Vô Tự thần linh,
Đều là thần lực trong mình hiểu ra,
Giác mình để đạo giác tha,
Ngộ mình chơn đạo tìm hoa trong mình.

Lực Trời có cả trong kinh,
Còn đường thiên lý dành dành chỉ cho,
Lập tim thành một chiếc đò,
Còn kinh là cảnh hiệp cho hữu tình.

Đủ đầy phát huệ thông linh,
Càng thi đại giác tâm thình khó gì?
Có câu đạo lớn là tùy,
Tùy vào sức ngộ mà thi nhiệm màu.

Tùy vào chơn giải để thâm,
Tùy thời sanh khắc chờ thời thiên sanh,
Tùy duyên nhất đạo phải thành,
Tùy danh yên đạo luyện thành giai không.

Đạo ngoài chỉ dạy chúng sanh,
Chơn tu bất chiến đạt lòng Trời Cha,
Dưỡng sinh bất sát đạo gia,
Tu là tìm lại tim ta không người.

Còn hàng hướng đạo Minh Sư,
Cái lòng phải trái thiện từ với nhân,
Trước rền cái thức chân nhân,

Sau kèm cái đạo quân phát sinh.

Để cho đạo nước thái bình,
Để cho chơn ái phục sinh lòng người,
Trải tâm cho sạch tình đời,
Hiển dăng chơn ái vào Trời Đại Thiên.

Nghiêng mình cho thế giới yên,
Hiển tình để được lòng riêng sạch lòng,
Như bình không động nước trong,
Đem đi rửa nó thì lòng Hư Vô.

Không tranh trong cái mộng mơ,
Không danh trong cái bài thơ tôn sùng,
Để tìm giải thoát chơn không,
Lửa sanh ta dập tắt lòng không tranh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Dục nhân không động thì thanh,
Lòng thanh không dục được lòng tự nhiên,
Có thiên lòng trống tâm nguyên,

Có tình tình lặng là Tiên tại trần.

Có ai không vương phù danh,
Vương rồi biết tỉnh ngươn thần giải ra,
Có ai không thích xa hoa,
Được rồi yên đạo tâm ta để về.
Có ai sinh giữa cõi mê,
Mà không có cảnh phu thê gia đình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Có rồi lớn tuổi tâm thanh,
Tự tu để giải nhân tình thế gian,
Đổi thành tri túc thiên quang,
Con đường còn lại tạo đàng thanh tim.

Lựa là trói mãi nhân duyên,
Lựa là chết lặng không Tiên giữa đời,
Có sanh là kiếp con người,
Tức là có tội với Trời thừa xưa.

Bây giờ trúc được tâm cơ,

Thầy ta trở lại còn chờ ai đây,
Chín ngàn năm đã đến ngày,
Tạo thiên trở lại ai hay tỏ tường.

Vì Thầy còn nhủ lòng thương,
Ban ra chơn lý đài gương để về,
Vui chi khủng khiếp ử ê,
Thế gian tận diệt hương thề phải phai.

Kiếp rồi lộn kiếp nào hay,
Chín ngàn năm đủ nhọn tài chưa ra,
Kiếp ông rồi lại kiếp bà,
Kiếp Thầy kiếp tớ kiếp ma kiếp người.

Còn tôn ông kếp làm sư,
Bà đào BỒ Tát hát dư chín ngàn,
Đến cơ phán xét tình tan,
Tại theo ông kếp dẫn đàng chơn linh.

Nay tôi không cứu được mình,
Tại vì ông kếp giữ mình tại đây,
Bà đạo dạy kiêu thày lay,
Ngồi lê đôi mách xung Thầy xung Cha.

Tới khi đứng giữa Giáo Tòa,
Phật Bà thu lộp tâm ma quá nhiều,
Tới đây bển lên biu diu,
Chín châu không Phật, chín triều không Cha.

Nữ cười nữ khóc cái ta,
Tại cầu cái tục thì tà nó theo,
Đến đây mới thấy đạo nghèo,
Trước tòa phán xét con theo đạo nào.

Đồ thừa người vẽ tranh treo,
Đã nghèo đạo đức người theo lại đòi,
Chuột không có thể hóa voi,
Heo không có thể hóa loan cá ong.

Tới đây lòng chết vì lòng,
Nhìn Trời mắc cỡ xung ông xung bà,
Cúi đầu chẳng có đường ra,
Cuối cùng nhận tội ta là đạo tranh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Cá chưa thành cá đã tanh,
Cái mùi ô nhiễm được thành đạo chi!
Sao con không học đạo tùy,
Tại gia tu luyện luận suy rộng bàn.

Được thời thi đậu làm quan,
Nghịch thời tùy thế lòng an để rên,
Tự tâm ai cũng có đèn,
Tự nhân ai cũng biết rên chức năng.

Đi lui đi tới nhẹ thân,
Chờ thời như vậy tinh thân cao minh,
Nghe chi cái lưới vương tình,
Cái nhân vương nghĩa, cái tinh tụ bày.

Nghe chi mày tướng tao Thầy,
Bây giờ ông nọ bà này gớm ghê!
Mùi trần người mãi sẽ mê,
Gánh thêm các cánh nặng nề ai cao.

Chí không qua được thần sâu,
Nhân không bẻ dẫu của trần,
Tại còn bụi lấy tinh thân,
Phù đồ bá nghiệp giáo dân lợi mình.

Hồ kia sạch nước thấy sinh,
Tới ngay phán xét thân mình ra sao?
Đến đây ai thấp ai cao,
Chỗ nào để trốn lời nào chối đây.

Sự sanh bỏ thích làm Thầy,
Sự sanh bởi thích ông này bà kia,
Khóa không mở đúng cái chìa,
Đạo không dẫn đúng đi về với ai.

Đừng bàn tao mở cửa Thầy,
Nhà Trời mở đặng tụi mày nhào vô,
Đạo tu không cướp Đại Thừa,
Người tu như vậy dật dờ được chi!

Cá ra khỏi nước cá khô,
Người ra khỏi khí người khô luân thường,
Cả hai tìm đạo khôn lường,
Như đi cướp nó không nhường một ai.

Tới khi khô nước cá bầy
Đều khô theo nó thày lay không còn,

Nước khô không thấy một con,
Hóa Rồng hóa Phụng hóa Cù hóa Lân.

Tới đây thấy cá chết trắng,
Cha Trời hỏi lý tu thân thế nào?
Con bàn là lý con cao,
Trong hồ không thấy đũa nào hóa thân.

Trong hồ khô nước chết trắng,
Cái đạo con dạy luyện thần chỗ lao,
Chín ngàn năm đạo Thầy giao,
Cá kia vẫn cá chỗ nào cao nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn đem phù chú vá thân,
Tại sao cá lại chết trắng trong hồ,
Tới đây nhìn đó huyền cơ,
Cái hồ chứa cá thiên cơ rõ ràng.

Gặp Trời ông đạo sáng hoàng,
Việc gì phán xét kêu oan chỗ nào,

Thấy rồi Trời hỏi tại sao?
Con đem cái nào chánh pháp tu nhân.

Cái nào thảo mộc hóa thân,
Pháp nào người luyện tinh thần sanh Tiên,
Pháp nào thiên lý thành Tiên,
Người không có cánh di thiên dễ dàng.

Pháp nào không đụng đấu tranh,
Sanh nhân sanh Phật sanh thân Thánh Hiền,
Pháp nào di Phật di thiên,
Di ngôn di đạo chơn truyền Trời Cha.

Thánh tu không Thánh đạo ta,
Để cho không Thánh vào nhà Chư Tiên,
Ở ngay chỗ đó chơn truyền,
Chỗ ngôi không Thánh Thánh Hiền giai sanh.

Còn bằng ngôi Thánh tương tranh,
Chỗ nào không Thánh để sanh Thánh Tài,
Đạo là sanh hóa chỉ bày,
Người sao nói được thiên tài Thánh Nhân.

Không tranh ngôi vị ở trần,

Thì con sanh đạo linh thần về đây,
Đường xa Tiên Thánh mượn mây,
Mượn rồi hoàn trả để ngày thặng hoa.

Thành Tiên Ông Thánh về nhà,
Còn tranh tranh Ông Thánh hóa ma giữa trần
Đó là cái lý tu thân,
Đó là chơn giải thượng tầng cao minh.

Cá không chịu bỏ cái mình,
Rồng cù đâu phát thần linh để về,
Đến cơ phán xét không chê,
Là nhờ con luyện thoát ly biên đời.

Bây giờ con đã thành Rồng,
Luật Trời xử cá con không dính vào,
Chỗ này ai đạo thấp cao,
Chỗ này ai hiểu đường vào vô minh.
Tự con giải thoát hóa hình,
Đó là con đặc thiên tình kỳ ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Thờ RỒNG con hóa RỒNG nhà,
Ai đâu phán xét con là loài nhơn,
Thỏa tình theo gió tu đơn,
Thỏa lòng mây hội chơn nhơn hòa hài.

Du Tiên con lại mượn mây,
Buồn thì hú gió ra bài tiêu phong,
Minh tâm RỒNG lại học RỒNG,
Tiêu thiêu Tiên Giới thông dong nhà Trời.

Văn thơ ngâm vịnh vui chơi,
Thần Tiên lập hội sống đời Thần Tiên,
Chơn thân bay khắp ba miền,
Thần truyền thần học linh thiên mở ra.

Du thuyền vào cõi Tiên Gia,
Học mà không học nhờ ta truyền thần,
Gặp toàn Tiên thể kỳ nhân,
Được vào giác ngộ tinh thần thặng hoa.

Đến đây dò kết thuyền dò,
Vào đây thần hội Tiên phò dễ thương,
Cõi Tiên thơm ngát vị hương,

Kỳ hoa dị thảo trên đường dăng hoa.

Thật là cao quý bao la,
Thiên sơn vạn thủy lòng ta dịu lòng,
Tưởng rằng đất có Trời trong,
Ai ngờ Diệu Hữu ở trong lạ thường.

Nơi nào cũng đủ tình thương,
Nhu về quê cũ như thương nhớ mình,
Tiên chào Tiên hữu lai sinh,
Phật chào bằng hữu thông kinh về nhà.

Tự nhiên Rông nhớ quên Cha,
Tự nhiên thân pháp hiển là ta đây,
Vì nhân lìa ở ngôi Thầy,
Vào nhân quên hẳn vạn ngày Phật tim.

Hiển thân ta hiệp thân liền,
Cõi Rông ta lại là Tiên Phật nhà,
Quá vui theo đệm đờn ca,
Quá vui ta với Tiên Gia hát hề!

Cười cười nói nói duyên ghê!
Lại thêm cái bụng phê phê dễ thương,

Dur tình dâng ái để hương,
Vào trong khai ngộ Phật Vương đại thiên.

Mới hay mật pháp chơn truyền,
Giúp người luyện Đạo Kim Thiên chở ta,
Đi vào linh tánh thông gia,
Đi tìm cái đạo không ta để về.
Gieo duyên trên cõi Bồ Đề,
Tự nhiên pháp chuyển ta về tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Phải không cái Thánh để Tiên,
Phải không cái đạo để Tiên Phật nhà,
Phải không cái Phật trong ta,
Là thành chánh quả kỳ ba trong Trời.

Hiểu xong đạo lớn không lời,
Tham thiên nhập đạo dựa kê Hư Không,
Kinh đây chứa hiểu biết trong,
Thần quang trong đủ thì thông tánh Trời.

Thanh ngôn biết nhả ngọc lời,
Người nghe giữ ngọc để đời đạt yên,
Không lòng vào cửa Phật Tiên,
Thấy toàn báu quý biết yên nội tình.

Bình lòng để Phật duyên sinh,
Học rồi thanh tịnh để tình đăng thiên,
Không đòi các phép lòng yên,
Không thềm vi diệu không thiên lễ làng.

Tâm không trên cõi Niết Bàn,
Mới là tâm của Linh Quang chánh thiên,
Học thông không cột vào Tiên,
Không mê mùi tục, không phiền thấp cao.

Để lòng bình giữa ba đào,
Không vì nhân tướng không vào tranh danh,
Vào trong không động là lành,
Vào danh không dục là thanh Tiên Thần.

Phù đồ không trói theo nhân,
Không chiêu cửa trúc không trần mới thông,
Vật chi tự hỏi đạo trong,
Thấy xa hiểu rộng để không buộc ràng.

Trai tài gái sắc thế gian,
Là bài thi của hồng nhan kiếp người,
Không thông dây thả thuyền trôi,
Được không biết giữa sự đời cũng tan.

Già rồi xấu hoắc cái thân,
Hồng nhang tri kỷ hồng trần trải qua,
Trẻ sao thanh tú đó mà,
Già đi nhìn đó hết đà quý yêu.
Đến đây Kiều hỏi lại Kiều,
Hai cầu giai ngẫu ta siêu cầu nào.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Làm người trả giá trước thôi,
Nay đà cái nợ nó nhời tự nhiên,
Còn tu thanh thản bình yên,
Trả xong nợ cũ thì Tiên ta thành.

Nghiệp xong thân pháp du hành,
Vào Trời hết lại Tiên thành Tiên Gia,

Đạt rồi Tiên đẹp như hoa,
Không điều son phấn mà ta đẹp hình.

Nhẹ nhàng thanh lịch Tiên minh,
Học đâu sáng trí trong mình trở hoa,
Mùi thiên vị thấm tim ta,
Mùi Tiên thoát tục mới là chơn nguyên.

Từ đây học chánh linh thiên,
Giữa đời tu học thành Tiên dễ dàng,
Mỗi ngày luyện phép Diệu Quang,
Mỗi lời thanh thoát lại càng thanh trong.

Gió đưa Tiên quét bụi hồng,
Gió đưa ta quét cho xong thế tình,
Định thiên Tiên thoát thế sinh,
Tham thiên nhập định cho mình lên cao.

Đi lên Bắc Đẩu Nam Tào,
Cảnh xinh lịch cảnh Tiên nào không ưa,
Tự nhiên hứng trí làm thơ,
Văn chương có cảnh Tiên thơ lạ lùng.

Cảnh sanh thơ lại ung dung,

Như Tiên đồng cảnh sống chung một nhà,
Hiếu kỳ thư phú dạy ta,
Như trong tim ấy có tòa văn chương.

Nước reo như nhạc mở trường,
Gió câu tiêu sáo như thương cảm tình,
Làm cho sống lại chơn linh,
Làm cho sạch lý thông tình là đây.

Cá cười chim đáp rất hay!
Hồ Trời Tiên cảnh là nơi chí tình,
Đạo cao nhập cảnh tâm sinh,
Vui trong Thiên Đạo kết tình giao Tiên.

Đi theo truyền nói giao liên,
Nhìn qua đua sắc như Tiên ghẹo mình,
Hữu dư dứt sạch hữu tình,
Vào Tiên không động là minh Đạo Trời.

Tu sao sung sướng quá Trời!
Tự do bay lượn tự chơi non bông,
Tự tìm chơn giải để thông,
Tự bình tánh lặng tự bình sanh tim.
Khí Trời thanh mát dư niên,

Tình Trời sanh cảnh Thần Tiên hưởng dùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo Tiên thật ở trong lòng,
Lòng kia có trống chèo chồng tiêu tan,
Mới qua sáu cửa trái ngang,
Mới vào Tiên lý mà an thế tình.

Bật cười ba kiếp nhân sinh,
Chẳng qua là nghĩa dôi mình buộc ta,
Lên Tiên tâm lý hiểu ra,
Vô minh nó gạt người ta quá nhiều.

Nào là truyền thuyết tình yêu,
Ngu lang chức nữ những điều vẽ ra,
Chữ tình trói trí người ta,
Hạ văn lập sách cho nhà Thần Tiên.

Làm cho nam nữ hạ miên,
Chữ yêu rồi hận lại phiền lụy nhau,
Về Trời có thấy gì đâu?

Hằng Nga đâu có gieo cầu chiêu thân.

Cũng không chức nữ ngư lang,
Tinh Cầu qua lại kết đàng giao linh,
Bởi trong hạ học vương tình,
Vẽ văn đề cột thể tình thể gian.

Làm cho yêu hận Thiên Hoàng,
Viết văn địa ngục bước sang qua liền,
Oán Trời là việc không nên,
Trách Trời không đúng là sai đạo nhà.

Mấy ai về lại Trời Già,
Ai người tham ngộ Trời là Háo Sanh,
Một lời trách nhỏ không nên,
Lấy Trời trêu ghẹo sao lên được Trời.

Còn lên dự hội trên Trời,
Gặp Vua Vua hỏi vài lời xử tiêu,
Oán Trời là đạo không siêu,
Trách Trời lục phạm được điều gì hay.

Viết văn chương chửi đủ đầy,
Loài dân vô đạo chờ Thầy dạy chi!

Danh nhân phải hiểu phải tày,
Danh đề bảng hổ do ai hộ mình.

Dân lành để thế nhân sinh,
Học mà tao nhã văn minh cùng Trời,
Làm Tiên biết thí ngôn lời,
Làm văn phải hiểu ý Trời sanh văn.

Đó là văn có văn thần,
Cùng cao thế cách cứu nhân độ đời,
Bút lưu không thể nói chơi,
Văn lưu không để lời ngạo thiên.
Làm nhân phục vị nhân tiên,
Làm văn nên nhớ Thánh Hiền trong văn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Lời văn phải chánh Linh Đấng,
Soi tâm thiền định thượng tầng cao siêu,
Để văn giải thoát khỏi yêu,
Để văn thông nghĩa tình siêu cùng Trời.

Linh ngôn biết hiểu thiên thời,
Làm cho văn học sáng ngời thông minh,
Thượng nguồn văn học thần kinh,
Vào trường âm nhạc hóa thành văn chương.

Lời ra chỉ đạo can thường,
Văn ra trị lý tam cương để hành,
Nghĩa trung tròn đạo văn thanh,
Hành văn trải nghĩa thượng hành cao Tiên.

Đổi văn để học Thánh Hiền,
Làm cho người học giáo truyền cảm minh,
Thế gian văn hiến thái bình,
Nhà văn pháp ý văn minh đủ đầy.

Nhật lòng văn đó thơ đây,
Mây hòa gió thuận đủ đầy thần minh,
Lên cao Tiên Đạo thành kinh,
Diễn văn trả hiến Trời sinh làm người.

Tế văn thành ý với Trời,
Làm cho Tiên học vào đời thi nhân,
Cái tình hiểu cái chân nhân,
Đều do đạo học hành văn chi tình.

Thông văn càng học thần linh,
Làm cho vạn nghĩa thông tình cao sâu,
Thần Tiên trong các cõi Trời,
Tâm hòa ý hiệp thuận Trời văn chương.

Cái tình trong lý thông thương,
Càng cao để thức kính nhường lẫn nhau,
Tánh linh đại giác đi vào,
Hành văn nghi thức lễ chào dâng hoa.

Đẹp lòng Phụ Mẫu Tiên Gia,
Chỗ nào nghi lễ đều là hành văn,
Còn trong cái đạo quân thần,
Văn chương thi cử để đăng khoa đài.

Viết văn đủ lực chuyên xoay,
Kính Trời di đạo đủ đầy văn minh,
Kính Trời để đạo mình linh,
Kính Trời để hiếu rộng tình Quốc Gia.
Kính Trời văn ấy tinh ba,
Kính Trời để lập đạo nhà văn chương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**